

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 94

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 30 de maig del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4597/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a hospital de referència (I). 4798
 - 2) RGE núm. 4598/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a hospital de referència (II). 4799
 - 3) RGE núm. 4599/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a hospital de referència (III). 4801
 - 4) RGE núm. 4594/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de l'ocupació turística. 4802
 - 5) RGE núm. 4587/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a baixada del nombre de turistes. 4803
 - 6) RGE núm. 4589/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a abocaments il·legals de residus sanitaris. 4804
 - 7) RGE núm. 4591/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a oferta de sòl
-

- per a usos industrials a Menorca. 4805
- 8) RGE núm. 4592/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a avantatges de l'anomenada "e-recepta". 4806
- 9) RGE núm. 4596/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a servei de mamografia a Ca'n Misses. 4807
- 10) RGE núm. 4593/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barensys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a objecte de la iniciativa "eurosummersjobs". 4808
- 11) RGE núm. 4595/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajuts a joves en atur per a formació en idiomes estrangers. 4808
- 12) RGE núm. 4590/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya d'inspecció dels establiments que comercialitzen el tot inclòs. 4809
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 3494/06**, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general d'habitatge. 4809
- III. MOCIÓ RGE núm. 4147/06**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de cohesió territorial de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2415/06. 4819
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 4611/05**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla per a l'abordatge dels conflictes en els centres educatius. 4824
- 2) RGE núm. 7121/05**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a reforma de la Llei d'arrendaments urbans. 4829

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, abans d'entrar a l'ordre del dia, atès l'escrit RGE núm. 5101/06, presentat per la vicepresidenta i consellera de Relacions Institucionals, mitjançant el qual sol·licita que la interpel·lació RGE núm. 2880/06 del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a política educativa, se substitueixi per una altra de les que es trobin pendents de debat d'acord amb el previst per l'article 68, proposo a la Cambra l'alteració de l'ordre del dia en el sentit de substituir la interpel·lació esmentada per la interpel·lació RGE núm. 3494/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general d'habitatge.

Jo deman a tots els senyors portaveus si hi estam d'acord.

Moltíssimes gràcies.

Idò ja passam al primer punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 4597/06, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a hospital de referència (I).

Primera pregunta, RGE núm. 4597/06, relativa a hospital de referència, que formula la diputada Sra. Aina Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la pregunta concreta és: què està costant, Sra. Consellera, als ciutadans de les Illes Balears el retard provocat pel canvi d'ubicació de l'hospital de referència a la comunitat autònoma?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, res, entre d'altres coses perquè no hi ha aquest retard. El termini d'execució, la data final d'aquest nou hospital de referència és el 2010, quan la reforma, inicialment i essent optimistes, també era el 2010.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, com que vostè té com a norma no contestar, ni avui ni en aquests tres anys de legislatura, les preguntes que se li formulen orals o escrites, jo li refrescaré la memòria. Miri, els costos de la decisió del Sr. Matas de construir aquest nou hospital de referència a Son Espases són molt grans, Sra. Consellera.

Anem als directes, als més mesurables, als econòmics. Miri, la licitació del projecte arquitectònic que vostè es va trobar del 2002 al 2003, 5 milions d'euros; compra d'un nou solar a Son Espases, 7,2 milions d'euros. El nou projecte, el nou, el que vostè ha fet, amb la nova redacció i amb la nova direcció d'obra, 6 milions d'euros. Reformes duites a terme a l'Hospital de Son Dureta perquè les seves infraestructures s'han de reparar perquè estan molt malament, a més de contractes desproporcionats amb clíniques privades per la manca de capacitat hospitalària en infraestructures, Sra. Consellera, que no en professionals, que són el millor que tenim: total en aquest pressupost, 70 milions d'euros, 50 milions del que he exposat abans, perquè vostè miri's el seu pressupost executat per l'Ib-salut i veurà que li surten 50 milions d'euros en el darrer punt, número 4, que jo li he contat. Repetesc: 70 milions d'euros que podrien haver-se estalviat si s'hagués duit a terme el projecte que estava consensuat entre tots.

I per què? Jo li contestaré, Sra. Consellera, ja que vostè no contesta a res: perquè el president Matas té massa amics als quals acontentar, amb interessos privats concertats en un "soparot" a Madrid. Sí, Sra. Consellera, en un sopar a Madrid el 2002, amb unes dades que els delaten per saber quin és el seu objectiu final, Sra. Consellera. El seu objectiu final no és precisament el benestar d'aquesta comunitat autònoma; l'objectiu final que vostès tenen és acontentar tots els amics que tenen amb interessos espuris i que poc a poc estam veient tots.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

(Aldarull a la sala)

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Em pensava que això era una pregunta, no una interpel·lació. S'ha oblidat una dada: els més de 1.031 milions d'euros que el president i aquest govern estan destinant a la sanitat de tots els ciutadans per a les seves millores, Sra. Salom.

Però en qualsevol cas, sap què és l'únic que ha costat als ciutadans de les Illes Balears? Jo li diré una altra xifra: 72 milions d'euros. Sap d'on surt aquesta xifra?, els 72 milions d'euros que el Sr. Rodríguez Zapatero ha pagat per construir l'Hospital d'Astúries i que no ha pagat per construir l'Hospital de Son Dureta. Si ho hagués fet podríem haver triat un altre lloc. Vostès ho tenien a la mà i en canvi no han volgut fer res.

72 milions d'euros que aquests ciutadans hauran de posar de la seva butxaca perquè el Sr. Rodríguez Zapatero no ha volgut pagar aquest hospital.

Què més, Sra. Salom? Què més els ha costat als ciutadans de les Illes Balears i que haurem de posar nosaltres? Per exemple remuntar els 150 milions de dèficit que em vaig trobar a la conselleria, els 150 milions d'euros que vostè va deixar de dèficit a la Conselleria de Salut i Consum. També -per què no dir-ho?- l'augment de població que hem tengut en aquesta comunitat, un 25% en cinc anys que tampoc no ha estat reconegut pel Govern central. Això ens està costant, això costa als ciutadans de les Illes Balears, el dèficit que vostès varen deixar, la població no reconeguda, les factures de publicitat que vaig trobar als calaixos de la conselleria, que recordem que era més d'1 milió d'euros, i podem continuar.

Si jo anàs pel seu camí continuaria, però com que m'estim més ser optimista, ser positiva i fer la meua feina, que és vigilar la salut dels ciutadans i donar-los el millor servei sanitari, continuaré endavant. Construïrem aquest hospital de referència, el nou hospital de referència, que això és el que a vostès els fa mal, que vostès tenien projectes i no varen fer res. Nosaltres estam fent realitats amb els tres hospitals d'Inca, Menorca i Formentera, i amb el començament de l'hospital nou, de l'Hospital de Son Dureta, nou hospital de referència per al més d'1 milió de targetes sanitàries que ja tenim.

Gràcies.

(Remor de veus i aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 4598/06, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a hospital de referència (II).

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta, RGE núm. 4598/06, relativa a hospital de referència, que formula el diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, ens agradaria saber i conèixer en quina data varen decidir la compra de Son Espases com a terreny més idoni per ubicar-hi el nou hospital de referència de les Illes Balears.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, li torn repetir el mateix que he dit moltes vegades en aquest parlament, fins a 12 vegades: aquest govern, després de guanyar les eleccions autonòmiques amb un programa electoral que deia que

construiríem un nou hospital a un lloc diferent, vàrem demanar solars a l'Ajuntament de Palma. L'ajuntament ens va donar quatre solars per valorar: Son Espases, la base General Asensio, Son Sardina i Son Puigdorfilà, i en data 6 d'octubre del 2003 els tècnics, els tècnics del Servei de Salut però també els arquitectes redactors dels projectes, varen determinar i varen informar que el més adequat era Son Espases.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, vostè la setmana passada, a preguntes també sobre Son Espases, va afirmar tenir un informe d'idoneïtat de Son Espases. Jo crec que segurament aquest informe que vostè diu tenir deu ser tant de fiar com els informes que va fer el tècnic de l'ajuntament per valorar primer aquests terrenys com a sòl no urbanitzable per, poc després, tornar a fer un informe completament diferent que deia que eren terrenys urbanitzables. Segurament deu ser tant de fiar com aquell. Però ja ens hi estam acostumant, perquè la política del seu govern sempre va en el mateix: primer tanquen una "cacicada" i llavors per cobrir i emparar aquesta "cacicada" fan informes a mida per justificar el que han fet abans. Això és el que vénen fent vostès normalment.

Vostès, Sra. Consellera, en tot aquest tema de Son Espases tenen més a amagar del que volen dir. Encara estam esperant que algú ens pugui explicar les paraules del Sr. Cañellas, que diu que li val més callar sobre l'operació del compra de Son Espases; ens agradaria conèixer en què podria perjudicar a la Sra. Cirer que aquest senyor parlàs; ens agradaria saber per què un regidor responsable de l'ajuntament de tota aquesta operació diu desconèixer els informes que avalen la valoració d'aquests terrenys, i tantes coses com aqueixes, Sra. Consellera.

La veritat és que la decisió de comprar Son Espases no és més que una operació urbanística especulativa com qualsevol altra, que ve programada des de molt enrere, i que a tots ens agradaria conèixer realment fins on pot arribar. Sense anar més lluny crec que vostès, a pesar que deien que no volien cap comissió d'investigació, no volien investigar res, seria hora que tant a aquest parlament com a tots els ciutadans fossin vostès capaços d'explicar-nos algunes que s'han vengut produint al voltant de Son Espases, sense anar més lluny el que es publica avui als mitjans de comunicació: totes aqueixes operacions de compres i recompres en aquells terrenys; o per què amb la falta de terrenys que té la seva conselleria, uns terrenys d'ús sanitari que estan a Son Dureta, resulta que els volen reconvertir en zona verda. Això amb què té a veure?, amb necessitats sanitàries o amb operacions, com he dit abans, especulatives urbanístiques, Sra. Consellera?

Gràcies.

(Remor de veus i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. On arribarem?, a tenir un nou hospital de referència per a tota la nostra població, més del milió de targetes sanitàries, i per a tota la gent que ens visita. Aquí volem arribar nosaltres, aquí.

Vostè em parla de *pelotazo* però, Sr. Boned, miri vostè, personalment dia 14 d'octubre vaig traslladar a tots els portaveus d'aquest parlament quins eren els quatre solars que m'havia ofert l'Ajuntament de Palma. L'Ajuntament de Palma dia 25 de setembre ho va dur a ple. Per tant no cerquin on no n'hi ha. Clar, vostès ens poden imputar el que vulguin, les compres que es varen fer fa 10 anys, les urbanitzacions que s'estan fent, el Monestir de la Real, poden imputar-nos el que vulguin, però és fals, i si vostès en tenen proves vagin als jutjats. L'únic que vol aquest govern, i ho ha fet en col·laboració amb l'Ajuntament de Palma, al qual he d'agrair aquesta col·laboració, és dur endavant un compromís amb tots els ciutadans de les Illes Balears i amb més de 4.000 professionals que fan feina a Son Dureta, que és fer un nou hospital. Son Espases va ser una elecció tècnica; tenc l'informe tècnic, l'hi he fet arribar moltíssimes vegades, però l'hi puc fer arribar una altra vegada.

Però en qualsevol cas, Sr. Boned, vostès el que han de fer és aclarir-se, aclarir-se. Què volen?, volen un hospital digne per al més del milió d'habitants que tenim a la comunitat autònoma o no el volen? Què volen?, volen tenir una bona sanitat per als nostres ciutadans o volen continuar posant obstacles? Com per exemple ara, amb els terrenys actuals de Son Dureta; se'n van a cercar el germà major, el germà gran, el Sr. Caldera, per dir-li que no es pot fer un espai verd, no es pot fer. Vostès què volen?, protegir els interessos dels ciutadans, que puguin tenir un espai per a ells, o anar-se'n a dir que allò que el Govern està fent no està ben fet? Sr. Boned, vostès s'han d'aclarir. Què volen?, una bona sanitat per a les Illes...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

...o volen posar obstacles? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.3) RGE núm. 4599/06, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a hospital de referència (III).

Tercera pregunta, relativa a hospital de referència, que formula la diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Torn demanar una pregunta sobre l'hospital de referència, ja que la setmana passada el president del Govern va ser incapaç d'aclarir els interessos espuris que han conduït al canvi d'ubicació de l'hospital de referència de les Illes Balears.

Ens agradaria saber per què, així com sí es va seguir la política continuista del pacte de progrés respecte als hospitals projectats a Inca, a Menorca i a Formentera, es va canviar l'acord de la ubicació d'on havia de ser l'hospital de referència de les Illes Balears.

En aquesta comunitat autònoma hem hagut de patir, gràcies a la manca de gestions del ministre, aleshores, Matas, una mala transferència en el finançament de la sanitat. En aquest moment tenim la sort que el Govern Zapatero ha posat 116 milions d'euros més cada any per al finançament de la sanitat pública a les Illes Balears.

(Remor de veus)

Però així i tot sempre s'ha de ser auster amb l'administració dels doblers públics dels ciutadans i les ciutadanes...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

...sempre s'ha de ser auster amb l'administració dels doblers públics.

Per tant, per què hem d'aguantar un sobrecost excessiu per la seva decisió política de canviar l'hospital de referència? Per què s'ha de destrossar un espai emblemàtic de la zona de Palma? Però, sobretot, per què hem perdut tres anys per tenir un nou hospital públic de referència a les Illes Balears?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Intentaré contestar sense perdre el respecte a ningú, perquè crec que la Sra. Portaveu és molt capaç de poder fer un debat sense acritud, i intentaré reconduir el to de veu i el debat.

(Remor de veus)

En primer lloc guanyarem que d'aquí a tres anys i vuit mesos, si tot va bé, tendrem un nou hospital, que tindrà un 37,6% més de superfície hospitalària, un 10% de nombre de llits, un 3,27 més de nombre d'habitacions individuals, un 15%

més de quiròfans, i un 57% més de nombre de places d'aparcament, i això és el que han demanat tots els professionals, com veurem després a la contrarèplica.

Per cert, Sra. Armengol, ens n'han donat 60 i en necessitam 205. Gràcies, Sr. President.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo crec que han quedat unes coses demostrades que necessiten explicacions per part del Govern de les Illes Balears.

Vostès mai no varen cercar quatre alternatives de solar a Son Espases. Han pagat 7,2 milions d'euros d'un solar que només en costa 2,9, i el que hauran de pagar perquè torni a ser de les Illes Balears la reversió de l'actual solar de Son Dureta. El Sr. Rodrigo de Santos ha afirmat que el preu amb la propietat estava pactat abans de la decisió final de la ubicació de Son Espases. Per què el Sr. Cañellas diu que si parla farà mal a la Sra. Cirer? Per què s'han donat cinc opcions de compravenda a l'entorn de La Real amb intenció d'especulació urbanística abans de fer-se pública la decisió final d'on s'ubicava l'Hospital de Son Espases?

Sembla, Sra. Estaràs, que algú tenia informació privilegiada, i volem saber si el Sr. Matas té qualche cosa a veure amb el fet que qualcú tengués aquesta informació privilegiada, on s'havia d'especular urbanísticament.

És hora que rectifiquin, que donin explicacions a la ciutadania de les Illes Balears i rectifiquin i comencin a fer política per als interessos generals de la ciutadania de les Illes Balears.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Qui ens parla pertany a un partit que va governar durant quatre anys i que defensava fer una reforma dins Son Dureta actual, una reforma per a la qual, per cert, no hi havia cap partida pressupostària ni cap tràmit per licitar quan nosaltres vàrem arribar el mes de juny de l'any 2003; repetesc: ni cap partida pressupostària ni cap tràmit per licitar les obres de reforma de l'actual hospital. Per tant aquestes reformes que els partits d'esquerres volien dur endavant no estaven en cap cas previstes, i a dia d'avui encara faríem obres.

Però diré més. Compatibilitzar...

(Remor de veus)

Compatibilitzar..., i les faríem fins a l'any 2009, 2010.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poquet de silenci, si són tan amables.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Compatibilitzar les obres que volien fer amb l'assistència sanitària suposa problemes per a als usuaris. Pensin que Son Dureta atén unes 30.000 operacions cada any, més de mig milió de persones són consultades cada any y, segons tots els informes, fer obres al mateix temps que s'han de fer operacions i s'ha d'atendre gent pot dur endavant moltíssimes infeccions, especialment d'aspergillus i de legionel·la.

(Continua la remor de veus)

Sr. President, demanaré que em computin el temps que els partits d'esquerres em van restant.

EL SR. PRESIDENT:

Continuï, continuï. Per favor...

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies. Posarem un exemple: hi va haver un principi d'obres quan el pacte governava; ells voldrien això, un Son Dureta en obres, i deien els diaris en aquell moment: "*Son Dureta patas arriba por las obras en plena gripe...*"

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

...en plena gripe. Això és el que voldrien els partits d'esquerres...

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Per favor... Moltes gràcies.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

...nosaltres no. Gràcies, Sr. President.

(Remor de veus i aldarull a la sala)

I.4) Pregunta RGE núm. 4594/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de l'ocupació turística.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta, RGE núm. 4594/06, relativa a valoració de l'ocupació turística, que formula el diputat Sr. Antoni Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Gràcies, Sr. President. Bé, ja avançada la temporada turística ens imaginam que des de la conselleria es tenen dades de l'ocupació i dades econòmiques d'aquests primers mesos, i en concret ens agradaria saber com valora el conseller de Turisme els quatre primers mesos d'aquest any 2006 pel que fa a l'ocupació turística a les nostres illes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la valoració que n'hem de fer és una valoració positiva. Hem tengut del gener a l'abril un increment del 10% dels turistes i, a més, quant a l'ocupació hotelera tenim en aquest moment de gener a abril computada més planta hotelera oberta que l'any passat i millor ocupació que l'any passat. Per tant la valoració que s'ha de fer és forçosament positiva.

Però m'agradaria, a més, fer dues valoracions addicionals a aquesta valoració positiva. La primera, que aquestes xifres i aquests comportaments són extensius a totes i a cada una de les illes; així com havíem pogut comprovar durant aquests darrers dos o tres anys que hi havia una recuperació important i molt positiva a l'illa de Mallorca, no amb tanta força a Eivissa i pràcticament un estancament o un decreixement a l'illa de Menorca, avui ja podem afirmar que la recuperació en el mes de gener i abril s'està produint amb la mateixa intensitat a Mallorca, amb molta més intensitat enguany a Eivissa i a Formentera, i també amb certa força a l'illa de Menorca.

Però també -i és molt important això, perquè allò vertaderament rellevant és la creació de llocs de feina i l'objectiu de lluitar contra l'atur en aquestes illes- són les dades d'ocupació laboral, sense cap dubte ni un les més importants per a nosaltres, i hem de dir amb molta satisfacció que en el mes de gener d'enguany hem crescut un 2,7% l'ocupació laboral en el sector turístic; que el mes de febrer hem crescut un 2,9% l'ocupació en el sector turístic; que el mes de març, el 0,6%, i és atribuïble aquest increment no tan fort per l'efecte

Setmana Santa de l'any anterior; i el mes d'abril, un 7,5% de creixement en ocupació laboral.

De manera que hem de dir amb tota la satisfacció que els indicadors i totes les xifres en aquests moments apunten a una consolidació claríssima de la recuperació turística a les Illes Balears no només pel que fa al nombre de visitants, no només pel que fa al negoci de les empreses, sinó també de manera molt especial i satisfactòria pel que fa a la creació de llocs de feina en aquestes illes.

Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 4587/06, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a baixada del nombre de turistes.

EL SR. PRESIDENT:

(...) RGE núm. 4587/06, relativa a baixada del nombre de turistes, que formula el diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Segons les dades de la Conselleria de Turisme els primers quatre mesos d'enguany el turisme estranger ha baixat el 3,1% a les Illes Balears, i la veritat és que no ho compremem, perquè no hem tengut els atemptats de l'11 de setembre, no tenim ecotaxa, no hi ha cap crisi econòmica a Alemanya, hi ha atemptats als països competidors i tornam a ser el destí refugi del turisme europeu, tenim un govern de professionals, no tenim el pacte de progrés... Aleshores no entenem per què baixa el nombre de turistes estrangers. Ens ho pot explicar, Sr. Conseller?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, efectivament hem computat de gener a abril un lleuger descens del nombre de turistes estrangers a les Illes Balears, compensat suficientment pel turisme nacional. En aquests moments li dic que del gener a l'abril tenim un increment del 10%, i la raó més senzilla per justificar aquest descens és que l'any passat vàrem tenir unes xifres espectaculars del turisme estranger a les Illes Balears. Perquè es faci una idea el gener de l'any passat vàrem créixer un 22,5% en turisme estranger; el mes de març vàrem créixer un 18,1%, i per tant hauríem de saber relativitzar aquestes xifres.

De totes maneres, Sr. Sampol, jo el convid, a vostè, que el mes d'octubre, quan facem valoracions finals i no balanços, a tornar-me a parlar del turisme estranger aquesta temporada.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Ens interessa en aquest moment perquè una de les qüestions de les quals vostè havia fet bandera era el Pla de desestacionalització; ens havia parlat d'un pacte amb els majoristes de viatges que faria venir més turistes, i tot això està fracassant. Aquí vostè té molta sort que el Govern de l'Estat no li fa el boicot amb el turisme de l'IMSERO, com en èpoques passades.

Ara, jo em vull quedar amb una qüestió, i és que a Mallorca ha baixat el nombre de turistes estrangers, tant els alemanys com els britànics; ha pujat el turisme espanyol el 52%. A Eivissa ha baixat el nombre de turistes alemanys; ha pujat el de britànics i l'espanyol. Però vet aquí que a Menorca, allà on no governa el Partit Popular i allà on s'apliquen unes polítiques de protecció del territori, que vostès dia sí i dia no van allà a predicar l'apocalipsi, com si fossin sibil·les que canten a final d'any, idò a Menorca ha pujat el turisme britànic el 23%, ha pujat el turisme espanyol el 62%, més que a Mallorca i més que Eivissa i Formentera, i ha pujat el turisme alemany el 441%. Com pot ser possible que governant les forces diabòliques que atempten contra l'economia de Menorca els turistes estrangers hi vulguin anar? Jo la veritat és que no m'ho explico.

(Remor de veus, algunes rialles i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, és molt bo d'explicar, Sr. Sampol, és molt bo d'explicar.

(Més remor de veus)

Entre d'altres coses, entre d'altres coses, i ens sentim molt satisfets d'aquesta recuperació a Menorca, per la feina intensa que s'està duent per part de la Fundació Turisme Menorca...

(Continua la remor de veus)

...d'acords de col·laboració..., d'acords de col·laboració amb el principal majorista de viatges i amb les principals companyies aèries.

Miri, Sr. Sampol, vostè va ser president econòmic d'aquell govern, i vostè em parla de deus coses; vostè em parla de l'estacionalitat i em parla de l'IMSERO. Jo li parlaré d'aquestes dues coses.

Estacionalitat. Any 2003, els darrers quatre mesos de gener a abril en què vostè va ser vicepresident del Govern. Varen arribar 1.010.489 turistes estrangers a aquestes illes; li parl del 2003, no del 2002 perquè em pugui parlar després de l'11 de

setembre; no, no, el 2003, un any i mig després de l'11 de setembre. Enguany, enguany, de gener a abril 1.220.813, és a dir, 210.324 estrangers més arribats en aquests quatre mesos durant el nostre govern. Si parlem de total, espanyols inclosos, l'increment és de 446.577, és a dir, quasi la meitat del que hem recuperat d'aquest milió que hem recuperat ho hem recuperat en temporada mitja i baixa.

I, Sr. Sampol, no es deixi dur per l'anterior conseller de Turisme i les xifres de l'IMSERSO.

(Rialles)

L'IMSERSO ha incrementat en 20.000 places, en 20.000 places, aquí a les Illes Balears. Sap quants de turistes nacionals hem incrementat ja enguany aquests quatre mesos? 205.700; només 20.000, és a dir, no arribaria a un 10%...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

...de l'IMSERSO. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 4589/06, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a abocaments il·legals de residus sanitaris.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, RGE núm. 4589/06...

(Remor de veus)

...relativa a abocaments il·legals de residus sanitaris, que formula la diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Fa aproximadament un mes es va denunciar per part d'un mitjà de comunicació un abocament il·legal de residus sanitaris i perillosos, substàncies químiques, pintures, plàstics, bombones de gas, etc., a una finca de Son Anglada a Palma. Això hem de dir que el fiscal de Medi Ambient ha considerat que s'han comès tres delictes, un contra el medi ambient, un altre contra la salut pública i un tercer de desobediència.

Hem de dir que els residus sanitaris s'ha confirmat que a més són de l'Hospital de Son Dureta, que és gestionat pel Govern, i que la competència i la responsabilitat de l'autorització, la inspecció, la vigilància i el control dels residus sanitaris és del Govern i concretament de la Conselleria de

Medi Ambient, la qual admet que es va assabentar d'aquest abocament pel mitjà de comunicació.

Entenem que tot plegat respon a una manca de seguiment, control i vigilància per part del Govern i voldríem demanar-li, sobretot, que ens expliqui quines actuacions pensa dur a terme a partir d'ara perquè no tornin succeir fets com aquests que són, com dic, delictes contra el medi ambient.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Suposava que volia parlar de Son Anglada, maldament no s'atrevis a ser valenta i posar-ho damunt la pregunta. Però li contestaré.

Miri, Sra. Diputada, el que fa el Govern balear és, a través del Decret 136, que supòs que vostè coneix, és el control extern de la gestió dels residus que se'n duen gestors autoritzats -en aquest cas el Govern balear- de perillosos. Si són sanitaris de grup 3, una vegada autoclavats vostè sap que no són perillosos; serien residus sòlids urbans. I els sanitaris de grup 1 i grup 2 són residus sòlids urbans, dels quals no tenim res a veure. Per l'altre costat he de dir que allò que és la transferència de residus des del productor al gestor autoritzat, i aquest gestor autoritzat a un altre gestor per eliminar-ho, i si és fora d'aquesta comunitat, tot això funciona amb documents que vostè coneix que en tot moment estan controlats.

I en aquest cas del qual em parla efectivament hem actuat. El fiscal ha actuat darrere nosaltres. Qui ha fet les proves som nosaltres, que les hem demanades, i el fiscal ha actuat posteriorment i hem col·laborat amb ell. Si de cas vol alguna cosa més de Son Dureta en podem parlar.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Jo concretament he demanat al Govern i al conseller de Medi Ambient que m'explicàs què pensen fer ara perquè no torni passar un fet com aquest que, com dic, és un delicte contra el medi ambient i està tipificat en el Codi Penal. I si li ho dic és un per una sèrie de raons.

En primer lloc perquè el Govern de les Illes Balears té, tan en residus perillosos com en residus sanitaris, això ho diu la llei, té la competència, la responsabilitat per tant, de la vigilància del seguiment i evidentment també per donar els permisos a qui ha de gestionar aquests residus.

Per tant Sr. Conseller, vostè hauria d'explicar com així se va assabentar, així ho va dir el director general pertinent, pel diari d'aquest abocament, quan la patrulla verda de l'Ajuntament de Palma feia més d'un any que ja havia detectat que hi havia un abocament d'aquestes característiques a la finca de Son Anglada. Vostès tenen la responsabilitat i per tant, vostès han d'actuar. Si no hi ha prou mitjans els han de posar perquè és la seva feina i és la seva tasca.

En segon lloc li he de dir també al Sr. Conseller, que evidentment voldríem saber si realment el Govern en el tema de sanitat pensa actuar respecte a allò que són els residus sanitaris en els distints hospitals perquè evidentment això no ha de tornar passar, no pot ser que hi ha hagi actuacions del Govern només quan surten en els diaris i quan pareix que hi ha un problema que després s'ha de resoldre a corre-cuita.

El que s'ha de fer Sr. Conseller i senyors consellers, perquè això implica a més d'un d'aquest Govern, és actuar com cal.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Rosselló, jo no vull entrar en segons quins temes. És a dir, a mi no me sap greu actuar si un diari veu una cosa, el que seria greu és que si jo ho ves no actués. Però miri, ja que xerram d'actuacions. En temes d'expedients de residus perillosos, expedients oberts, en tota la passada legislatura se'n varen obrir 64, en tota. Aquesta legislatura, a 30 d'abril d'enguany, en duim 236. Miri, de 64 a 236 implica una acció de Govern totalment distinta a la que vostès feien.

I li diré més, vostès que coneixien i tenien denúncies d'abocaments perillosos a Santa Gertrudis a Eivissa, com així després de 8 mesos no varen actuar i tenien documents? Amb quina cara se'ns pot demanar això quan veu que estam actuant en 236 expedients. Li diré més, hi ha hagut expedients oberts que poden anar via sòl contaminat. I vull anunciar aquí que compareixerem en comissió per explicar com ha estat la gestió dels residus perillosos al llarg d'aquests darrers 8 anys i dir que el fiscal té informació de dijous passat i avui ja té la còpia dels anàlisis que demostren que no hi ha cap perillós sanitari a Son Anglada. En canvi sí que hi ha sòls contaminats, perquè lògicament hi havia una deixalleria.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 4591/06, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a oferta de sòl per a usos industrials a Menorca.

Setena pregunta RGE núm. 4591/06, relativa a oferta de sòl per a usos industrials a Menorca que formula la diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Comerç, Indústria, és de tots conegut que aquests darrers anys s'esforç que s'ha fet des de la seva conselleria per oferir sòl industrial i reactivar així l'economia de la petita i mitjana empresa de Menorca. Per açò nosaltres li feim la següent pregunta: quina ha estat l'oferta d'aquest sòl per a ús industrial que ha promogut des de la seva conselleria a l'illa de Menorca durant aquesta legislatura?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Comerç i Indústria.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, durant aquesta legislatura el Govern ha canviat alguna mica la política del sòl industrial i allò que fa a Menorca s'ha dirigit específicament a la construcció de naus modulars, de manera que se'n pugui beneficiar encara molt més la xarxa industrial d'aquesta illa.

De fet, s'estan construint naus a Es Migjorn Gran, en total 22 naus que estaran acabades, si Déu ho vol, en el febrer del 2007. A Ferreries estan a punt d'entregar-se i són 5 naus. I a Es Mercadal s'estan construint 9 naus modulars per a industrials i 16 naus modulars destinades a serveis o artesans. En total això significa una inversió de 6.222.000 euros, front a la inversió que es va fer en sòl industrial en el període 1999-2003 d'1.300.000 euros, comptant els dos anys.

Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 4592/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a avantatges de l'anomenada "e-recepta".

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta RGE núm. 4592/06, relativa a avantatges de l'anomenada "e-recepta" que formula el diputat Sr. Miquel Munar i Cardell del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Perdoni'm Sra. Consellera que sigui poc original i li faci preguntes relacionades amb la salut, deu tenir una política molt

brillant de gestió perquè veig que totes les preguntes són per a fiscals, jutges i comèdies d'aquestes.

Nosaltres com que feim feina en salut li demanaria quines avantatges per als usuaris espera obtenir la consellera de Salut i Consum amb la posada en marxa de l'anomenada "e-recepta"?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Efectivament Sr. Diputat, intentem fer les coses el millor que sabem i feim feina per millorar les condicions, la salut dels nostres ciutadans i també les condicions de les distintes prestacions. I efectivament, la introducció de les noves tecnologies dins el món de la salut és important, sobretot quan xerram de dispensació i també prescripció de medicaments.

La recepta mèdica en forma de paper li puc dir que té els dies contats, a partir del 2007 la Conselleria de Salut, amb la col·laboració del Col·legi de Farmacèutics, té previst implantar de manera progressiva la recepta "l'e-recepta". Quin serà el mètode? El mètode és el següent: el pacient anirà amb la seva targeta sanitària a la consulta del metge, que li prescriurà un medicament concret, en funció de la seva patologia i l'enregistrarà a l'història clínica amb la seva firma electrònica. Aquest pacient quan surti de la consulta del metge, anirà a l'oficina de la farmàcia i amb la mateixa targeta sanitària que li farà entrega al farmacèutic, aquest podrà accedir precisament a aquesta prescripció de la seva història clínica i dispensar de manera correcta aquest medicament.

Jo crec que això té múltiples avantatges, vostè sap que ara mateix, per exemple, les persones malalts crònics han d'anar constantment a cercar la receptes de paper a les consultes del metge. Per exemple, la recepta electrònica evitarà aquesta freqüència a l'assistència del centre sanitari. També té altres millores, en allò que és la gestió lògicament de la recepta que fins ara era de paper i duia un treball burocràtic, un treball formal dins les oficines de farmàcia. Se transmetrà la informació dels medicaments i productes sanitaris prescrits i la seva identificació de forma molt més ràpida i molt més segura. També hi haurà major seguretat en l'ús dels medicaments. També podrem tenir un seguiment més fiable d'allò que és el compliment dels tractaments dels distints pacients, tendrem informació en temps real dels processos de prestació farmacèutica.

En qualsevol cas jo crec que se millorarà allò que és la qualitat de la prescripció farmacèutica. Són avantatges que ens donen les noves tecnologies, que no són noves a la nostra comunitat, per exemple tenim un hospital sense papers, l'Hospital de Son Llàtzer, però que també aplicarem, en col·laboració amb el Col·legi de Farmacèutics a la recepta electrònica en la prescripció farmacèutica.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Consellera, només per dir-li que els grans projectes i els projectes agosarats i avantguardistes usualment són criticats amb vehemència per la mediocritat. Aquesta mateixa vehemència després la utilitzen per autoadjudicar-se-la quan han passat almanco una dècada. Així que tranquil·la i endavant.

Gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 4596/06, de l'Hble. Diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a servei de mamografia a Ca'n Misses.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta RGE núm. 4596/06, relativa a servei de mamografia de Can Misses que formula la diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. *President*, señoras y señores diputados. Sra. Consellera, yo también le haré una pregunta sobre sanidad, no solamente le corresponde al Partido Popular hacerlas, sino también el Grupo Socialista está muy preocupado por los temas sanitarios. Y precisamente, Sra. Consellera, hace 5 meses que el aparato de mamografías del Hospital de Can Misses se estropeó. Ya estaba mal ese aparato, ya llevaba varias reparaciones, ya estaba obsoleto. Y ustedes tuvieron que esperar hasta que se estropeará del todo para decidir comprar uno nuevo.

Pero mientras tanto, ¿qué han decidido hacer? Que curioso! Firmar un convenio, no uno, dos convenios con la clínica privada por el importe de 165.000 euros Sra. Consellera, para que pudieran llevarse a cabo las mamografías en esta clínica privada. Mientras duran estos meses, llevamos más de 5 meses insisto, el Hospital de Can Misses no ha dicho cuando va a ser posible, sino que se ha hecho un concurso para ver cuando se compra dicho aparato de mamografías.

Por lo tanto Sra. Consellera, le pregunto a usted, ¿cuándo va a estar restablecido el servicio de mamografías del Hospital de Can Misses?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, el mamògraf de Can Misses se va espenyar més o manco en el mes de febrer. Actualment li puc dir que el concurs d'adquisició d'un nou mamògraf ha estat realitzat pel servei central de l'ib-salut i a data d'avui s'ha tancat el termini de presentació d'ofertes i esperam la seva adjudicació i la posada en funcionament més o manco al llarg d'aquest estiu.

No és curiós, simplement aquesta consellera segueix el procediment legalment establert, s'ha de convocar un concurs i estam a l'espera d'això. Lògicament mentre el servei de mamografies continua, encara que no sigui amb aquest mamògraf.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Consellera, más de 8 meses para lo que es la adquisición de un aparato de mamografías. Es curioso que cuando a ustedes les interesa algo son sumamente rápidos para llevar a cabo la gestión de lo que realmente les interesa. Pero cuando afecta, como es el caso, a muchas mujeres que tienen que estar desplazándose a la clínica privada, incluso venir a Palma, a realizar determinadas pruebas con el mamógrafo, a ustedes si hay 8 mujeres que han tenido que desplazarse a Palma por estos motivos Sra. Consellera, a ustedes no les importa tanto. ¿Es la calidad de la que ustedes siempre están hablando y siempre anuncian?

Además Sra. Consellera, según el BOIB, en el convenio firmado con la clínica privada no se requiere del informe del radiólogo, es decir del especialista que es quien tiene que llevar a cabo el informe que se adjunta junto con la prueba y está aquí, no requieren del informe. Eso significa que una prueba como es la mamografía llega al especialista sin el informe del radiólogo. ¿Esa es la calidad que ustedes propugnan en la sanidad Sra. Consellera? No, eso no es calidad, eso es simplemente que a ustedes les interesa seguir con estos convenios y mientras tanto, insisto, las personas teniéndose que desplazar. Para otras cosas se dan muchísima más rapidez, pero para esto no.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Claro que me importa que las mujeres se tengan que desplazar a Palma, también podría emplear ese mismo argumento cuando hablamos del concierto de hemodinamia, que tiene el mismo objetivo, que nadie se tenga que desplazar a Palma.

En cualquier caso Sra. Abascal, permítame que le recuerde ciertas cifras que todos los diputados de esta cámara y los ciudadanos me podrán decir quién verdaderamente apuesta por la calidad de la sanidad en Ibiza y Formentera, si este Govern o en la pasada legislatura. En esta legislatura invertimos 86,5 millones de euros en infraestructuras, ustedes invirtieron 6,3 millones de euros. Pero también quisiera recordarle cuál es la actual gestión en materia de listas de espera. Le puedo decir que nos está llevando a situarnos entre las mejores comunidades autónomas en tiempo de espera. En concreto, 7 de cada 10 pacientes, también en Ibiza y Formentera, son operados antes de los 3 meses.

Por cierto también y presten ustedes atención, la comunidad con el índice más bajo de listas de espera ¿sabe cuál es? Castilla-La Mancha. ¿Y sabe cómo lo ha conseguido? Derivando más de 2.000 pacientes a las clínicas privadas para ser intervenidos por el Decreto de demoras. Es decir, sin ninguna duda el Gobierno de Castilla-La Mancha, que no es del Partido Popular, precisamente entiende, como en Baleares, que los ciudadanos quieren operarse y cuando antes mejor.

Por esto Sra. Abascal, si se rompe un mamógrafo, pues compramos otro. Lo que no aceptaríamos de ninguna manera es que estas mujeres tuvieran que esperar, como ustedes hacían cuando se estropeaba, que esperaban. Nosotros hemos preferido continuar con el servicio, derivarlas mientras recibimos el actual mamógrafo que será mucho mejor y podrá acoger más prestaciones que las anteriores. Y por lo tanto, seguir prestando ese servicio.

Usted decide Sra. Abascal, ¿qué es lo mejor? Yo creo que lo mejor es que los ciudadanos no tengan que esperar para...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, per favor. Gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 4593/06, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a objecte de la iniciativa "eurosummersjobs".

Desena pregunta RGE núm. 4593/06, relativa a objectes de la iniciativa "eurosummersjobs" que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Voldríem conèixer quin objecte té la iniciativa "eurosummersjobs" que ha donat peu a un acord subscrit entre la Conselleria de Treball i Formació i la Conselleria de Presidència i Esports?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Sugrañes, m'ha de permetre que en primer lloc li expliqui unes dades estadístiques, que estan contingudes a un estudi sobre ocupació juvenil menor de 30 anys de les Illes Balears que hem acabat aquesta setmana.

Quan l'any passat se va fer una enquesta respecte del nivell de coneixement d'idiomes estrangers a les Illes Balears, varen contestar que parlaven francès un 2,9%. Anglès un 14,1%. Alemany un 4,5% i un altre un 2,7%. No el coneixien en general, francès quasi un 57%. L'anglès prop d'un 20%. L'alemany prop d'un 62% i més d'un 50% cap altre idioma. En aquesta situació de coneixement o de competència lingüística, vull afegir les dades relacionades amb l'ocupació de menors de 30 anys, tan a Espanya com a les Illes Balears. A Espanya l'any 2000 la població menor de 30 anys ocupada suposava el 28,1%, l'any següent va ser un 27,8; un 27,2 el 2002; un 26,4 el 2003; un 25,9 el 2004 i només un 24,7 el 2005. Tot i açò, tot i aquesta davallada en percentatge, en nombres absoluts va creixent cada any a nivell espanyol el nombre d'ocupats de fins a 30 anys.

A les Illes Balears l'any 2000 eren 31,2% la població menor de 30 anys ocupada i ara és d'un 26%. Però a les Illes Balears, a diferència d'Espanya, l'any 2000 o 2001, per exemple, en termes absoluts hi havia 118.033 joves ocupats i l'any 2003 només 109.000. Havíem perdut en aquests 3 anys prop de 9.000 llocs de feina de joves menors de 30 anys. Si ajuntam la necessitat de la competència idiomàtica amb la necessitat de facilitar l'ocupació i les característiques del nostre mercat laboral, és obvi que aquest coneixement...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.11) Pregunta RGE núm. 4595/06, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajuts a joves en atur per a formació en idiomes estrangers.

Onzena pregunta RGE núm. 4595/06, relativa a ajuts a joves en atur per a formació en idiomes estrangers que formula el diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller de Treball i Formació, voldríem saber des del Grup del Partit Popular si des de la seva conselleria se té previst donar ajuts per a formació en idiomes estrangers per als joves en atur durant l'any 2006?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes):

Moltes gràcies, Sr. President. Molt bé, les dades en la resposta anterior són les que justifiquen, no només aquest programa que permet a l'estiu fer feina a l'estranger per conèixer els idiomes i millorar les competències idiomàtiques, sinó que també a més d'aquest programa d'intercanvi laboral i idiomàtic, el que farem serà treure entorn a 1.000 beques que permetran o bé, acudir a un adjudicatari del concurs, o bé fer "Europa a tu aire", crec que aquest serà el nom, que permetrà assistir gratuïtament a 3 setmanes de formació intensa per millorar les competències idiomàtiques, bàsicament anglès, alemany, francès, italià i també segurament incorporarem enguany l'idioma rus.

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 4590/06, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya d'inspecció dels establiments que comercialitzen el tot inclòs.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 12 RGE núm. 4590/06, relativa a campanya d'inspecció dels establiments que comercialitzen el tot inclòs que formula el diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gràcies, President. En primer lugar quiero felicitar al conseller de Turismo porque gracias a su gran labor todos los indicativos prevén que el mercado alemán, aún teniendo el mundial de futbol en su país, no sufrirá una debacle como vaticinan las fuerzas diabólicas de la izquierda.

¿En qué consiste, Sr. Conseller, la campaña de inspección de los establecimientos que comercializan el *tot inclòs* que ha puesto en marcha su conselleria?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Moltes gràcies, Sr. Diputat. Bàsicament el que intenta fer aquesta campanya és coordinar els dos serveis d'inspecció de dues conselleries, Salut i Turisme, que durant aquesta campanya turística tendran una feina especial en tot allò que és la inspecció del tot inclòs. Nosaltres creim que és important que se pugui posar en comú i coordinar de manera adequada aquesta inspecció, sobretot perquè entenem que el problema del tot inclòs no és tant un problema de normativa, creim que la normativa tan en matèria de salut, consum o turisme és extensa i suficient, sinó bàsicament un problema de vetllar per al compliment adequat i correcte de tota aquesta normativa.

Nosaltres estam convençuts de què si som capaços de garantir el compliment adequat de la normativa sanitària, la normativa de consum, la normativa d'higiene en tot allò que és la manipulació i tractament d'aliments i begudes i després l'adequat i correcte compliment també de tota la normativa turística que fa referència als serveis i infraestructures necessàries per a aquest tipus d'allotjaments, estam convençuts que serem capaços de garantir també una qualitat suficient per a aquest producte del tot inclòs.

El que dic és que bàsicament es tracta de coordinar dos serveis que actuen cada any, però intentar que ho facin de manera conjunta i atenent una direcció coordinada de tots aquests esforços.

Moltes gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 3494/06, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general d'habitatge.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 3494/06, relativa a política general d'habitatge presentada pel Grup Parlamentari Socialista. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Camps.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President. D'acord amb el previst a l'article 70.4 del Reglament d'aquesta cambra, anunciï que el temps d'aquesta interpel·lació serà compartit entre jo mateixa i el Sr. Joan Boned iniciant ell aquesta intervenció.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Boned.

(Remor de veus i petit aldarull a la sala)

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Bé, esperarem que hi hagi un poquet d'ordre en aquesta sala, esperarem que els diputats que els agrada treballar poc puguin sortir i un no entén molt bé per què ha de ser el Parlament que pagui a qui no vol treballar. El més lògic és que estiguessin en nòmina d'un circ, donat els numerets prou ridículs que solen muntar i que estam veient.

Dit això, entrarem en el fons de la interpel·lació. Sra. Cabrer, Sra. Consellera, el Grup Socialista la interpel·la avui en relació a la política general d'habitatge que condueix vostè des de la seva conselleria. D'entrada i contundentment volem dir que la seva política d'habitatge és simplement nul·la, no existeix i demostra l'interès que té vostè per resoldre un dels greus problemes que té la nostra societat. Vostè fins ara en aquest aspecte i en aquest sentit l'únic que han estat capaços de presentar en 3 anys ha estat un producte comercial per a joves milionaris majoritàriament i que no resol els problemes que tenen aquells joves amb problemes econòmics i aquells sectors

de la nostra societat que són més desfavorits econòmicament també. A aquests vostè encara no les ha fet cap oferta, ni cap proposta. Però per seguir parlant d'aquest tema que és molt greu i que afecta a tota la nostra societat i no només a aquests joves i aquests sectors que li deia, cediré la paraula a la meua companya Maria José Camps que acabarà aquesta interpel·lació.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Camps.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, jo vull començar el meu torn dient que l'habitatge i el seu accés s'ha transformat per a molts dels ciutadans de les illes, especialment per als més joves, en el problema més important i facilitar-ne la resolució correspon a qui ostenten els diferents poders públics en aquesta comunitat i en conseqüència s'ha de reconèixer l'obligació d'instrumentar els mitjans que permetin la seva resolució.

Supòs que vostè Sra. Consellera estarà d'acord i compartirà aquestes paraules que acab de dir, aquesta afirmació, perquè a part de ser cert que l'habitatge és una de les majors preocupacions dels ciutadans de les nostres illes i el seu accés és un dels majors problemes en què se troben, aquesta afirmació ve recollida literalment a l'exposició de motius del projecte de llei de règim de sòl i habitatge de les Illes Balears i que es troba actualment en tràmit parlamentari. Així, en matèria d'habitatge a les Illes Balears ja tenim el punt de partida, un punt de partida per poder ratllar, ara, de la política d'habitatge del Govern de les Illes Balears, que crec que és compartit per tots els diputats i diputades d'aquesta cambra i per vostè mateixa Sra. Consellera, ja que es troba, com he dit, a l'exposició de motius de la Llei de règim de sòl.

L'accés a l'habitatge és una de les majors preocupacions dels ciutadans de les Illes Balears, sent els joves un col·lectiu específic, amb especials dificultats en aquest sentit. El preu de l'habitatge puja 6 vegades més ràpid que els salaris. El preu de l'habitatge a les Illes Balears és el quart més car de tot el país. A açò li hem d'afegir el fort endeutament de les famílies de la nostra comunitat per a l'adquisició d'un habitatge, suposant aquest endeutament una mitjana d'un 57% de la renda familiar, incrementant-se aquesta xifra en casos de joves, que hi destinen un 77% dels seus ingressos a l'adquisició d'habitatge. Així mateix es constata una manca de lloguer a la nostra comunitat, ja que tan sols un 8% dels habitatges es lloguen a la nostra comunitat. I a això també hi hem d'afegir l'increment de la població experimentada aquests darrers anys.

Davant d'aquesta situació i no havent fet res durant aquests tres darrers anys per part del Govern de les Illes Balears, per tal de donar solució a aquesta dificultat de l'accés a l'habitatge mitjançant mesures concretes i eficaces des de la seva conselleria, plantejam aquesta interpel·lació per tal de conèixer

quina és la política general d'habitatge del Govern de les Illes Balears i el que és més important, saber quina serà aquesta política a partir d'ara.

Començarem parlant del conveni signat entre el Govern de les Illes Balears i el *Ministerio de la Vivienda*, en relació a l'aplicació del Pla estatal 2005-2008 per afavorir l'accés dels ciutadans a l'habitatge. Aquest conveni podríem dir que el Govern de les Illes Balears l'ha signat a la carta, ja que va triar aquelles actuacions de totes les possibles, que més interessava desenvolupar a aquesta comunitat, malgrat que durant la tramitació d'aquest pla estatal, des del Govern balear es varen posar tots els entrebancs que li van ser possible, anunciant a més la interposició d'un recurs contra el mateix i afirmant que dit pla no preveia mesures per a Balears. Aquestes afirmacions surten a la premsa del moment.

Bé, vegem les dades. Les actuacions a finançar en número d'habitatges durant els 4 anys previstos per aquest pla, és a dir, entre el 2005 i 2008 són les següents: habitatge protegit de nova construcció, 2.991, dels quals 2.015 són en venda i només 976 en lloguer. Adquisició d'habitatge usat per a lloguer, cap, zero Sra. Consellera. Ajudes a propietaris d'habitatges lliures per a lloguer, 224; ajudes a llogaters, 950; adquisició d'habitatge usat i rural, 325; rehabilitació, 6.900, dels quals corresponen 1.200 per a ARI, 200 per a àrees de rehabilitació de centres històrics i urbans i 5.500 per a la rehabilitació aïllada per a accessibilitat i sostenibilitat; sòl, 1.475.

Aquestes actuacions queden resumides en un total de 12.865 actuacions en nombre d'habitatges a les Illes Balears en quatre anys, derivades d'aquest Pla estatal d'habitatge. Aquestes actuacions, com he dit, a la vista d'aquest conveni i de les actuacions previstes en el mateix, Sra. Consellera, al Grup Parlamentari Socialista ens agradaria que ens expliqués el motiu pel qual ha renunciat a polítiques d'habitatges de lloguer, és a dir, per què no es preveu l'adquisició d'habitatges de segona mà per ser destinades a lloguer i així mateix el motiu pel qual les actuacions relatives a lloguer són considerablement inferiors a les actuacions relatives a venda.

Així mateix, en relació amb el conveni signat per a l'aplicació del pla estatal, volem saber quina és la participació econòmica de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'execució d'aquest conveni. I amb aquesta pregunta li demano la quantificació tant de les ajudes pròpies de la comunitat autònoma en relació amb la rehabilitació, com les ajudes complementàries, les que ja dona l'Estat, en relació amb ajudes a promotors d'habitatges protegits destinats a lloguers, ajudes de rehabilitació d'habitatges lliures per llogar, ajudes als adquirents d'habitatges protegits, ajudes per a l'adquisició d'habitatge de segona mà, ajudes per actuacions d'urbanització en matèria de sòl, ajudes per a la rehabilitació d'habitatges, implantació de mesures de l'estalvi energètic i ajudes per a la millora de l'accessibilitat als edificis, actuacions totes elles previstes en aquest conveni signat amb el *Ministerio de la Vivienda* i al qual la comunitat autònoma ve obligada.

Així mateix, també volem saber si té previst la Sra. Consellera executar el cent per cent de les actuacions previstes dins el conveni. Quines actuacions concretes s'estan executant

actualment dins el marc del citat conveni? I també volem saber quines actuacions pensa dur a terme.

Ens agradaria també conèixer l'opinió de la consellera en relació amb si millora l'actual conveni amb el signat anteriorment en relació amb el Pla 2002-2005 i quin percentatge del total de les actuacions en matèria d'habitatge i mesures per facilitar l'accés a l'habitatge que du a terme el Govern de les Illes Balears, s'emmarquen dins aquest conveni.

I una volta hem rallat del conveni estatal, passam a rallar del primer Pla d'habitatge de les Illes Balears 2004-2008. Per cert, sap què troba un usuari d'Internet quan fa clic damunt la icona que hi ha del primer Pla d'habitatge de les Illes Balears dins la pàgina del Govern balear? Doncs hi troba, i ho diré per als diputats que no ho coneguin perquè no hi hagin accedit, una pàgina, únicament una pàgina a la qual es diu, literalment: "L'habitatge s'ha convertit per dret propi en una qüestió prioritària que requereix l'adopció de mesures que pivotin sobre un mateix marc de referència normativa. El millor exponent d'aquestes mesures són els plans d'habitatge que amb el temps s'han erigit en instruments poderosos al servei de l'administració que dona resposta a les demandes que plantegen els ciutadans davant les creixents dificultats per accedir a un habitatge".

El raonament que acab d'exposar en si mateix està bé, encara que una mica enrevessat i una mica mal d'entendre, però és correcte; ara bé, Sra. Consellera, es creu vostè el que acabo de dir? Està vostè en condicions d'afirmar que el primer Pla d'habitatge de les Illes Balears 2004-2008 és un marc de referència normativa i un instrument poderós al servei de l'administració que dona resposta a les demandes que plantegen els ciutadans davant les creixents dificultats per accedir a un habitatge? Si és així, en el seu torn, per favor, m'ho expliqui perquè jo no ho entenc. Si des del 2004 a la nostra comunitat es dona resposta a les demandes ciutadanes per adquirir un habitatge, perquè disposam d'aquest primer pla d'habitatge, per què encara al dia d'avui l'habitatge és un dels problemes més importants i que més preocupen els nostres ciutadans?

El primer Pla d'habitatge conté unes línies d'actuació concretes en relació amb la política de sòl quant a la reducció dels instruments i dels terminis per poder requalificar el sòl rústic en sòl urbà, creació de plans generals de sòl protegit, maximitzar l'aprofitament del sòl mitjançant la redefinició de ruïna dels edificis fora d'ordenació i d'establir l'obligatorietat d'executar la totalitat de l'aprofitament quant a política fiscal, dirigida sobretot a joves, majors i persones amb baix poder adquisitiu, reduccions fiscals per als propietaris que tinguin habitatges llogats, reduccions fiscals i subvencions per als arrendataris, reducció de l'impost de transmissions patrimonials i ajuts a la rehabilitació d'habitatges. Quant a política d'habitatge, creació d'oficines especialitzades en la gestió del sòl, creació d'una oficina gestora per a cada ARI i mesures de control de l'habitabilitat.

Objectius perseguits segons aquest pla: lloguer, 5.400 unitats d'execució; compravenda, 20.000 unitats d'execució; rehabilitació, 1.350 unitats d'execució; pressupost del pla d'habitatge, 103 milions i mig d'euros. Li demanam, Sra. Consellera, què s'ha executat d'aquest primer pla? En dos anys

i mig només s'ha duit a terme la rebaixa de l'impost de transmissions patrimonials per a menors de 35 anys, si bé s'ha incrementat el cent per cent l'impost d'actes jurídics documents, així com també s'ha duit a terme el Pla jove d'habitatges, establert en el Decret 90/2005, de 29 de juliol, que ve a ser un complement del Pla estatal. Però clar, no hi ha estudi econòmic financer per tal d'estudiar la viabilitat d'aquest primer Pla d'habitatge de les Illes Balears, i per altra banda, a moltes de les actuacions previstes en el mateix es requereix una llei de sòl que encara al dia d'avui no tenim. Per tant, aquest pla és inexecutable absolutament.

I quant a iniciatives pròpies del Govern de les Illes Balears en matèria d'habitatge, me permetrà que li digui que, a part de la Hipoteca Jove, de la qual en rallarem ara mateix, res més s'ha fet des de la seva conselleria.

A part de l'execució dels plans estatals, de l'actual i dels anteriors i del pla de xoc que es va posar en marxa el juliol del 2004 i la complementació de les ajudes que li ve imposada a vostè per a aquests mateixos plans, la política activa d'habitatge i sòl duta a terme pel Govern de les Illes Balears durant aquesta legislatura ha estat pràcticament nul·la, sense que s'hagi materialitzat cap iniciativa pròpia per tal de cercar i donar solució al problema d'accés a l'habitatge que es dona en aquesta comunitat. I precisament, degut a aquesta incapacitat manifesta de fer política d'habitatge i sòl, a mitja legislatura el Govern de les Illes Balears va llançar el seu producte "estrella", i dic estrella entre cometes, i crear la Hipoteca Jove.

Faig referència a la Hipoteca Jove com a producte estrella del Govern en matèria d'habitatge perquè, en paraules del president Matas, la Hipoteca Jove és la mesura més important de la legislatura perquè és una iniciativa per solucionar el problema dels joves per accedir a un habitatge. Afirmació que deixa palesa quina és la política d'habitatge que ha dut a terme fins el Govern de les Illes Balears i quina és la que pensa dur d'ara endavant, és a dir, cap, nul·la. La Hipoteca Jove, diu el president, és el més important que s'ha fet; així, no podem esperar que es faci res més o res més important que aquesta Hipoteca Jove. És un producte financer, més propi dels bancs que de les caixes d'estalvi, i no és que sigui dolent en si mateix, però, sincerament, de cap manera podem entendre que sigui una mesura política que doni solucions reals i efectives ...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, vagi acabant, per favor.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Sí, Sr. President, vaig acabant tot d'una. Els destinataris d'aquest producte són l'objectiu ideal desitjat per a qualsevol banc, perquè el perfil que donen és el d'una persona que no tindrà cap problema amb el pagament de les seves quotes. Entenem ara per què en el pressupost de la seva conselleria per al 2006 no existeix partida pressupostària per a aquesta Hipoteca Jove, ja que, per les condicions exigides, el risc d'execució d'aquests avals que presta el Govern és nul. I volem

saber, i per això també ja li vam demanar a plenari, quines mesures alternatives a la Hipoteca Jove ofereix el Govern de les Illes Balears als joves que no reuneixen els requisits per poder accedir a aquesta Hipoteca Jove i que són els que realment tenen més dificultats a l'hora d'accedir a aquest habitatge?

Li demanam també, si així ens ho vol dir, quines mesures, diferents de la Hipoteca Jove, pensa dur a terme el Govern de les Illes Balears en matèria d'habitatge?

Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula l'Hble. Consellera, Sra. Cabrer.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORT (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La interpel·lació plantejada pel Grup Parlamentari Socialista crec que és una interpel·lació plantejada en un moment oportú, perquè, després de tres anys de gestió del Govern de les Illes Balears en matèria d'habitatge jo crec que és hora de fer balanç i, a més, aquest balanç el podem traslladar també als dos anys de gestió del Govern d'Espanya, perquè aquesta competència, la política general d'habitatge, és una competència compartida entre l'Estat i el Govern i, a més, a un Govern d'Espanya que ha creat un ministeri només amb aquesta competència, el Ministeri de l'Habitatge.

Els fets, les realitats de cada govern són les que són, de vegades complementàries, de vegades independents, el ciutadans de les Illes Balears tenen coses només per als ciutadans de les Illes Balears, i de vegades no compartits perquè hi ha aspectes que contudentment no compartim des del Govern de les Illes Balears el poc que fa el Ministeri de l'Habitatge.

La nostra política d'habitatge del Govern de les Illes Balears li explicaré de forma concreta i fugiré de generalitats, de demagògies, del de sempre, perquè, gràcies a Déu, tenim una política concreta, tangible, real, que afecta cada any milers i milers de famílies de les Illes Balears i perquè, a més, parlam d'un problema seriós, d'un problema seriós que afecta molts de ciutadans de les Illes Balears i per tant crec que s'ha d'abordar des de la serietat i no des de la demagògia. Idò bé, aquests quatre eixos d'actuació del Govern de les Illes Balears són els següents: política fiscal, política d'ajudes directes, política de sòl per fer habitatge de promoció pública i noves fórmules d'ajuda als nostres ciutadans que ha donat productes tan ben acceptats, com és la Hipoteca Jove.

Començaré per la fiscal. La política fiscal és una de les formes d'actuació per ajudar a l'habitatge, són ajudes indirectes per abaratir el cost global de l'habitatge. Aquestes ajudes o deduccions o bonificacions les trobam a nivell autonòmic a l'Impost de successions i donacions, encara que quan desaparegui totalment l'impost, d'aquí uns mesos, doncs

aquestes desgravacions ja seran fins i tot totals; també les trobam a l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques en el tram autonòmic d'aquest impost; però, sense cap dubte, la gran rebaixa, on, a més, hi ha una gran fiscalitat, ha estat a l'Impost de transmissions patrimonials on els joves de les Illes Balears han sofert una reducció d'un 57%, passant el tipus de gravamen d'un 7 a un 3%, una reducció molt àmplia, i mantenint per a ells l'Impost d'actes jurídics documentats a un 0,5%. En el cas fins i tot d'habitatge de promoció pública hem reduït d'un 3 a un 1%, el problema d'aquesta reducció és que només afecta l'habitatge usat, però perquè l'habitatge nou depèn de l'administració de l'Estat i l'IVA continua estant a un 7%. I per tant, crec que si nosaltres hem fet l'esforç en l'Impost de transmissions patrimonials per a habitatge usat, el Govern d'Espanya, el Ministeri de l'Habitatge també podria fer el mateix i així afectaria també a l'habitatge nou.

El segon gran eix d'actuació de la conselleria en matèria d'habitatge és la política d'ajudes directes. En política d'ajudes directes hem fet dues coses: en primer lloc, i per primera vegada, els objectius pactats amb l'administració de l'Estat, s'acompleixen al cent per cent; Balears ja no està a la cua en grau de compliment del Pla nacional, sinó que, fent un esforç de gestió, de tramitació i econòmic, complementant amb ajudes pròpies el Govern, perquè si no molta gent no vol ni les subvencions que són al Pla nacional, els objectius anuals s'acompleixen de forma tranquil·la. I per cert, li he de dir, vostè que diu que aquest conveni amb l'Estat és tan dolent, la ministra, quan va venir a firmar aquí el mes de desembre estava encantada amb la pujada d'objectius a Balears, 12.865 objectius per a tot el Pla nacional 2005-2008, la ministra ho va vendre com a un gran èxit a Balears, per tant tan malament no ho feim al Govern de les Illes Balears, ho varen firmar. I nosaltres demanàvem 15.788, demanàvem més, només ens en varen donar 12.865, perquè en rehabilitació interior sempre volem molt més, perquè sempre hi ha més de 1.000 actuacions anuals que només finança el Govern, perquè no ho vol finançar Madrid. Per tant, si ens ajuda podríem pujar aquests objectius.

I la segona cosa que vàrem fer va ser augmentar les ajudes del pla i ho vàrem fer amb un nou decret, el Decret 90/2005, el qual va anul·lar tota la normativa anterior, i amb aquest decret vàrem aprovar el Pla jove d'habitatge i les ajudes a la promoció i l'accés a l'habitatge de les Illes Balears 2005-2008. Decret, a més, que ha tengut una petita modificació, pel Decret 27/2006, perquè els immigrants no comunitaris mai en aquesta terra podien rebre subvenció directa, podien ser beneficiaris dels HPO, beneficiaris de la Hipoteca Jove, però en aquesta terra no podien tenir ajudes directes; i nosaltres, fa uns mesos, amb la Conselleria d'Immigració, vàrem modificar el decret autonòmic i ara els immigrants no comunitaris ja també tenen dret a aquestes ajudes. A més, aquestes ajudes autonòmiques, pel Decret 90/2005 vàrem primar els joves i vàrem pujar la quantia entre un 25 i un 33% de la quantia econòmica segons la línia, perquè de vegades són 10.000 euros l'ajuda a l'entrada, de vegades són 3.000, depèn de la línia, però per als joves hi havia aquest plus respecte de la resta general. I així, en aquest moment tenim ajudes a la compra, ajudes a inquilins, ajudes a arrendadors, ajudes al promotor d'habitatge de promoció pública, ajudes a la rehabilitació, ajudes per fer implantació de mesures per a l'estalvi energètic, ajudes per a l'accessibilitat a edificis i habitatge i ajudes per a actuacions en matèria de sòl.

I quant al compliment de l'objectiu nacional, dues qüestions, la primera sobre el compliment; a l'any 2000 el compliment era d'un 65,69%, 1.913 actuacions; a l'any 2001, 78,85%, 2.296 actuacions; a l'any 2002, 110,60%, 2.566 actuacions; a l'any 2003, 111,37%, 2.595 actuacions; a l'any 2004, 109,24%, 3.358 actuacions, i el Pla 2005, que es tanca passat demà, dia 31 de maig, tenim des del Govern ja comptabilitzades 4.312 actuacions, i el compliment acabarà i veurà les dades el ministeri, en un 111,68%, són les nostres previsions. Les dades que tenim del ministeri parcials corresponen a 31 de març, i a 31 de març Balears era la tercera comunitat autònoma d'Espanya en compliment del Pla nacional. Jo li he de dir perquè estan satisfets, en aquest sentit, del compliment que darrerament es feia des de les Illes Balears.

No obstant, ens preocupa un fet i és que des del ministeri, que per ventura ens podrien ajudar, fa quinze dies vàrem tenir la primera comissió bilateral mixta a Madrid, amb la ministra, i ens va comunicar que en breu treuran una ordre limitant les ajudes en rehabilitació interior, de tal forma que el ministeri només vol subvencionar rehabilitació interior si són per a mesures de sostenibilitat mediambiental. Per tant, la resta de rehabilitacions interiors deixaran de tenir el suport del Ministeri de l'Habitatge, llevat de les finançades exclusivament pel Govern. Això, quan en el nostre Pla d'habitatge, de les 2.896 actuacions anuals, 1.900 corresponen a rehabilitació, és la línia que més èxit té entre els ciutadans de les Illes Balears, és l'aposta que també va fer el pacte de progrés amb (...), que ara ens llevin aquesta subvenció per a nosaltres és molt mala notícia, li vàrem comunicar al ministeri i ens agradaria que des del Parlament ens ajudassin que almanco per a Balears es fes una excepció, ja que no s'ha fet el Pla especial d'habitatge que ens varen prometre, almanco que es fes aquesta excepció en matèria de rehabilitació interior.

Pel que fa a política de sòl, hem fet dues coses: en primer lloc, tots els habitatges de promoció pública i la gestió de sòl possibles que hem pogut a les Illes Balears amb les nostres administracions locals; i la segona, l'avantprojecte de llei del sòl, que vostè diu que arriba tard, ja ho sé, m'ho vaig trobar com m'ho vaig trobar, sé que vostès ni el varen entrar en aquest Parlament, nosaltres almanco l'hem entrat i hi ha efectivament moltes mesures en matèria d'habitatge, la més significativa, la reserva per primera vegada d'un 30% en política de sòl, perquè és necessari obligar les nostres administracions que això hi sigui.

I pel que fa als HPO i accions de sòl fetes tenim el següent: en convenis amb ajuntaments, hem firmat conveni amb sa Pobla, Pollença, Calvià, Fornalutx, es Castell, Alcúdia, Sineu, Ciutadella, Sant Antoni, Capdepera, Alaior i Campanet. Tenim molt avançat el conveni i el PERI de Son Busquets a Palma amb el Ministeri de Defensa, que serà una injecció molt important de 850 habitatges de promoció pública. I en habitatge, en HPO, en aquesta legislatura, fins a la data d'avui, hem entregat 614 habitatges; tenim en aquest moment en obres 417 habitatges, i en projecte, que començaran ja, 734, perquè d'aquests 734, 400 corresponen a una urbanització d'es Pil·larí a Palma, que ja s'està urbanitzant i per tant ja d'aquests 700, 400 començaran el mes que ve.

Dir-li que, a més, hem duplicat el nombre d'HPO en lloguer; hem exercit el dret de tempteig a un total de 8 habitatges, tempteig i retracte d'habitatges de l'IBAVI.

I pel que fa a la quarta línia d'actuació, que serien actuacions noves, independents dels plans nacionals, que a Balears mai no hem tengut, la veritat és la Hipoteca Jove ha tengut una acceptació molt bona entre els joves de les nostres illes, jo estic molt satisfeta de saber la quantitat de joves que, gràcies al nostre aval, accedeixen a aquest habitatge. Amb set mesos hem tengut 4.300 sol·licituds i tenim concedides, ja avalades, 1.768 sol·licituds, 1.240 a Mallorca, 185 a Menorca, 337 a Eivissa i 6 a Formentera, la qual cosa suposa mensualment més de 250 avals a joves, que gràcies al nostre aval poden comprar el seu habitatge, perquè no podrien només amb les ajudes del Pla nacional d'habitatge. Dir, a més, que s'ajunta que molts d'aquests joves, a part tenen l'ajuda a l'entrada, l'ajuda a la rehabilitació i fins i tot hem fet Hipoteca Jove damunt habitatges de promoció pública. I dir que, a més, entre un 57 i un 60% de totes les illes són habitatges de menys de 180.000 euros, per tant el gruix és el jove, tal vegada, que pot accedir a l'habitatge menys car.

A part de totes aquestes qüestions, hem mantengut una mesa constant de diàleg, quasi mensual, amb la Mesa de l'Habitatge, amb tots els col·lectius. Hem obert oficina a Ciutadella, ara obrirem oficina a Formentera. Hem firmat un conveni amb els promotors, un altre amb els API, precisament per tenir accés a totes les seves finques que estan en venda, i ara, en breu, firmarem un conveni amb el Col·legi de Notaris. Hem creat un registre de demandants d'HPO a l'IBAVI, un registre de demandants d'habitatge en general a direcció general, que reben informació puntual del Govern de totes les actuacions. I en definitiva, doncs molts projectes que duim en marxa.

I vull finalitzar la meua intervenció dient que, en general, les relacions amb el Ministeri de l'Habitatge són cordials i de feina, encara que nosaltres no compartim determinats projectes, com són els minipisos de 30 metres quadrats; o que trobam que projectes com la Societat Pública de Lloguer doncs no arriba a consolidar-se, de fet, crec que en un any de funcionament ha formalitzat 350 contractes a tota Espanya, és a dir, el que nosaltres feim en un mes i mig a Balears, i mira que són petites, a tota Espanya ho han aconseguit fer. I per tant, crec que de moment aquestes mesures no resulten eficaces per avançar en el problema de l'habitatge, però, en qualsevol cas, nosaltres col·laboram en el que faci falta amb el Ministeri de l'Habitatge i continuarem, per la nostra, avançant en les mesures que puguem oferir als ciutadans de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. En nom del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, el tema d'aquesta interpel·lació jo crec que és un dels problemes fonamentals per a bona part de la ciutadania de les Illes Balears, pens jo que tenir un treball digne i en condicions i tenir accés a un habitatge, també per poder dur una vida digna, són dos dels temes, i que a més estan clarament interrelacionats, dos temes que més preocupen, ja dic, a una bona part de la ciutadania. Per tant, aquesta interpel·lació ens hauria agradat que servís per donar a aquesta ciutadania la sensació que s'està treballant sobre el tema, que hi ha voluntat d'afrontar aquest problema com és, com a un dels més importants i que de cara al futur les coses milloraran. No acabam de tenir aquesta sensació, vist el que hem vist fins a aquest moment en el debat.

Vist el que hem vist, i tenint en compte la política que se'n explica per part de la conselleria i que és continuïtat de la que s'ha fet fins ara, molt de fer insistència en la reducció d'imposts, tònica habitual del Partit Popular, parlar de reducció d'imposts i criminalitzar els impostos moltes vegades quan necessàriament hem de tenir impostos, precisament per poder fer actuacions socials, entre d'altres, en el camp de l'habitatge. Però és que aquestes reduccions d'imposts es fan sobre sectors determinats, no sobre el conjunt dels ciutadans que tenen necessitat d'un habitatge. I el que vendrà ara, amb la llei que s'està tramitant, el de successions i donacions, doncs és una desgravació fiscal en aquella gent que un habitatge els cau del cel d'alguna manera, de la seva família, del que la seva família li pot passar un habitatge; clar, la gran majoria de la població, la gran majoria de joves no esperen, no poden esperar que els caigui aquest habitatge, sinó que s'han de cercar la vida i farien falta polítiques més actives. Però curiosament, dins l'ordre d'importància, mesures fiscals en primer lloc, ajudes directes; en últim lloc, polítiques de sòl. I jo crec que això és un tema importantíssim.

En una interpel·lació que va proposar el nostre grup mateix a principis de legislatura, parlàvem d'aquesta importància de la política de sòl i es donava la culpa que el sòl estigués car a la política que s'havia dut en l'època del pacte. Jo crec que això és un recurs molt senzill, que no es té des d'aquest govern en polítiques de sòl i que el sòl el problema no és tant l'escàs que sigui, sinó que allò que s'edifica, allò que té més sortida en el mercat no és allò que satisfà les necessitats de la gent més normal i corrent, el que es posa en el mercat, el que dona més guanys als constructors són altres coses, perquè hi ha una política especulativa envoltant el sòl i fan falta polítiques potents. Això és el que notam a faltar, això és el que li proposàvem també en aquella interpel·lació a principis de legislatura. És necessària una actuació decidida des dels poders públics, perquè si no el mercat no soluciona aquests temes.

Les dades a què es referia la Sra. Portaveu, de què pugen cinc vegades més de pressa que els salaris és impressionant, ja dic, si no hi ha polítiques decidides des d'allò públic que coordinin totes les administracions, però crec que, en primer lloc, liderat pel Govern balear, difícilment té solució.

I una cosa només en relació amb la política estrella en matèria de sòl, la Hipoteca Jove és no a favor d'abaratir els preus i que sigui més fàcil comprar un pis, sinó que és a favor de les entitats de crèdit o dels propis promotors, però empeny a l'alça els preus d'aquests habitatges, no contribueix a reduir-

los. I sincerament, que consideri un èxit que hi hagi molts joves que s'han apuntat a una hipoteca que els permetrà tal vegada als 75 anys, i és jove la hipoteca, ser propietaris, simplement això el que demostra és el grau de desesperació dels joves que s'han d'apuntar a hipoteques d'aquestes característiques per pensar que qualche dia de la seva vida poden ser propietaris d'un habitatge.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. És ver que aquesta interpel·lació toca un punt important i molt sensible de la nostra societat, de cada vegada veim més en els mitjans de comunicació mobilitzacions de joves demanant l'accés a un habitatge i de cada vegada veim com s'allarga més el període de temps en què els joves estan amb els pares perquè tenen impossibilitat d'aconseguir un habitatge propi. Avui mateix, sentia per la ràdio, quan venia cap aquí, que s'han de dedicar un 77% dels ingressos per a habitatge o l'equivalent a 11 pagues anuals del sou per poder accedir a un habitatge, la resta, evidentment, no serveix per dur una vida digna i normal. Això vol dir que és un problema extraordinàriament gran per al futur dels nostres joves.

A Balears, que és la quarta comunitat on l'habitatge és més car i també per la precarietat laboral en la qual es veuen immersos els nostres joves, crec que el problema encara es fa més gran i que s'han de prendre mesures més eficaces per poder donar solució a aquest problema.

Jo crec que la pregunta clau de tota aquesta interpel·lació seria si són eficaces les mesures que fa el Govern o si són eficaces les polítiques d'habitatge que fa el Govern, perquè aquí hem sentit l'interpel·lant, que considera que no són suficients, i hem sentit la consellera, que deia que en fan quasi quasi de sobra, pel que hem pogut sentir, i això, la consellera ha anomenat totes les polítiques, mesures fiscals, ajudes directes, polítiques de sòl, i la pregunta és aquesta, a veure si serveixen realment per allò que interessaria, aquestes polítiques, que és aconseguir que els joves puguin accedir a un habitatge digne, perquè pel que hem vist durant aquests tres anys s'han fet coses, segons el Govern, i és vera que se n'han fetes, s'està complint el Pla d'habitatge estatal, hi ha convenis entre una administració i l'altra, la qual cosa és molt positiva, però jo crec que la conclusió a què hem arribat és que no han aconseguit abaratir el preu de l'habitatge, i els sous han anat molt més enrere del preu de l'habitatge. Per tant el problema continua essent greu i es continua agreujant al llarg dels anys.

Les mesures que s'han posades poden ser eficaces, evidentment, però que no basten també és evident, i l'esperança que tenem i que ara està en tramitació, que és la Llei del sòl i de l'habitatge, que no hem d'oblidar que en el títol de la llei també diu "de l'habitatge", dedica tan sols 11 articles dels 180 i busques, dels 189 que té tota la llei. Per tant creim que a la llei

que ara està en tramitació s'hauria de definir molt més allò que el Govern entén per habitatge, perquè segons el que hem pogut veure del projecte de llei no parla d'habitatge, sinó de sòl per fer habitatge, només de sòl per fer habitatge, i no parla enlloc la llei de quin és el règim de l'habitatge protegit o social, ni de quines seran les eines de cada administració per fer front a aquesta necessitat vital dels ciutadans.

Crec que ara hi som a temps. Crec que el Govern s'hauria de posar les piles, i aplicar unes polítiques que arribassin als objectius que tots volem, que és, en primer lloc, que els joves puguin accedir a un habitatge i no accedir-hi hipotecant la seva vida, perquè amb les mesures que s'han posat ara tant per part del Govern central com per part del Govern de les Illes Balears, amb la Hipoteca Jove, és convidar els joves, enllepolir-los perquè s'hipotequin, i normalment si un jove als 30 anys decideix fer una hipoteca segurament no l'acabarà de pagar fins que estigui a punt de la jubilació, i haver de viure tota la vida hipotecats per tenir un sostre crec que no ha de ser un objectiu per als nostres joves i crec que desencoratja bastant.

I el que deia: abundar també i donar suport, i preguntar també, si és possible, o sumar-nos a la pregunta que feia la interpel·lant a la seva intervenció, sobre quines alternatives tenen els joves que no tenen recursos per poder tenir un habitatge. Jo crec que també aquesta és una altra pregunta clau.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la problemàtica de l'habitatge és un objectiu prioritari per a qualsevol administració, i podem afirmar que és la gran assignatura pendent no només d'aquest govern sinó de qualsevol altre govern o administració; fins i tot jo diria que és una preocupació número 1, la preocupació número 1 entre els nostres joves residents. El problema radica en el desajust que es produeix entre una oferta baixa d'habitatge i una demanda molt alta. Això, juntament amb la facilitat de crèdits hipotecaris resultat d'uns tipus d'interès baixos, fa que l'habitatge augmenti contínuament de preu.

La solució, per tant, és complicada perquè no depèn únicament de l'administració, sinó de la pròpia economia de mercat, de la mà invisible que deia n'Adam Smith. És evident, per tant, que l'administració per si mateixa no podrà donar resposta a un creixement de població que a causa de la immigració en els pròxims anys podria arribar a ser de centenars de milers de persones a les nostres illes. Les solucions que fins ara s'han plantejat a nivell especulatiu però que no s'han duit a terme passen per modificar la Llei de lloguers, passen per modificar la Llei de sòl, passen per l'opció de construir verticalment en lloc d'horitzontalment, com s'ha

vengut fent fins ara a les nostres illes, o passen per polítiques manco restrictives a l'hora d'alliberar i requalificar sòl.

Tots sabem que bona part del preu final que paguen els compradors d'un pis correspon al cost del solar. Per això, per abordar el problema de l'habitatge s'ha de comptar amb tothom: s'ha de comptar amb el Govern perquè té les competències en habitatge i té les competències legislatives en sòl; amb els consells, perquè són els responsables de l'elaboració dels plans territorials que ordenen el territori; amb els ajuntaments, perquè són finalment ells els que requalifiquen el sòl; i amb el sector de la construcció.

Efectivament, també s'ha de tenir en compte el sector de la construcció quan qüestiona l'excessiva planificació territorial i, per tant, quan qüestiona l'acció de govern de totes les administracions. Després d'aprovar-se el Pla territorial de Mallorca el president de promotors a Balears, Gabriel Oliver, després de reconèixer que el Pla territorial de Mallorca era positiu en molts d'aspectes com la seguretat jurídica i l'alliberament de sòl vacant, també feia la següent reflexió: "El Pla territorial de Mallorca planteja un creixement del 3% en 16 anys; a Mallorca hi ha una demanda lògica de 7.500 habitatges anuals -i crec que feia curt- i amb aquest increment, amb aquest creixement, només podrem construir devers 700 habitatges en sòl nou. Això ens obliga a cercar sòl urbà existent -deia el Sr. Oliver- que tots sabem com és de car, un sòl que molta gent no vol vendre i que ens obligarà a comprar habitatges ja construïts i esbucar-los per construir-ne de noves, i això evidentment elevarà moltíssim els costos". Oliver continuava: "Fa falta sensibilitat i imaginació. Si continuem així l'augment del preu s'incrementarà moltíssim". I conclouia: "Si no volem hipotecar el futur dels nostres joves hem de pensar no només en termes mediambientals, sinó en termes econòmics".

Per això deia que el problema de l'habitatge és complicat, és un problema molt complicat. I ho és perquè fins ara no s'ha atacat el problema estructural, sinó que s'ha intentat adobar-ho amb pegats de darrera hora que solucionen molt poca cosa. És ver que dins les poques possibilitats que tenen les administracions hi ha governs que ho fan millor que d'altres. Jo quasi em conformaria que la consellera no aplicàs les mateixes polítiques d'habitatge que va aplicar el pacte de progrés, i ho dic perquè el pacte de progrés va ser el paradigma del que no ha de ser una política d'habitatge.

El pacte de progrés, per exemple, potenciava l'accés a l'habitatge d'una manera molt peculiar: augmentava l'impost de transmissions patrimonials d'un 6 a un 7%; o augmentava l'impost d'actes jurídics documentats d'un 0,25 a un 0,5%, la qual cosa també era el doble, un exemple del que podríem anomenar socialisme asocial, i que des del PP preferim qualificar com a antisocial. El govern del pacte, en nom de la conservació i protecció del territori que impregnà totes les seves polítiques ja que, recordem, havien de canviar per complet el model econòmic tradicional, ja que segons la lletania era insostenible mediambientalment, el govern del pacte de progrés -com deia- no va preveure les conseqüències indesitjables, per imprevisibles, de la nova política d'habitatge d'anar aprovant -política d'habitatge- d'anar aprovant moratòries com la moratòria de plurifamiliars. Això provocà la reducció dràstica de l'oferta de sòl edificable per a la

construcció d'habitatges. Aquestes alegries proteccionistes derivaren en un augment de preu del poc sòl vacant que hi havia, la qual cosa provocà immediatament una tendència a l'alça dels preus, una tendència que encara a dia d'avui no s'ha aturat ni tan sols amb l'aprovació de plans territorials, i que de llavors ençà ha situat les Illes Balears en el primer lloc del rànquing del preu mitjà de l'habitatge a Espanya.

Però no acaba aquí la cosa. A part de moratòries i un augment d'impostos, al pacte de progrés no se li va ocórrer cap altra cosa que, escoltin, augmentar el preu de l'habitatge de protecció oficial, va augmentar el preu de l'habitatge de protecció oficial. I per què?, em demanaran; perquè així el pacte creia que els promotors privats també s'implicarien en la construcció d'habitatge protegit. Però un altre pic la jugada no els va sortir bé, un altre efecte indesitjable per imprevisible; no va aconseguir incentivar la promoció privada per una raó molt senzilla: la manca de sòl urbanitzable i urbà vacant. La manca de sòl a preus assequibles va fer també que els promotors privats d'habitatge de protecció oficial se n'afluixassin de construir habitatge protegit. La conseqüència terrible va ser que l'habitatge protegit fos molt més inaccessible del que ja era per als col·lectius més desfavorits. Socialisme asocial.

En resum, la política de l'habitatge ha de deixar de banda les bones intencions i el voluntarisme procurant tenir en compte tots els sectors afectats, i sobretot començar a pensar que pot ser alguns discursos polítics van ben errats quan utilitzen l'ordenació del territori com un instrument que prioritza la preservació del medi ambient, del paisatge i d'allò rural per damunt les necessitats reals dels nostres residents.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Sra. Camps, quan vostè vulgui.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, competència compartida entre l'Estat i la comunitat autònoma; hi estam d'acord, és així, però li vull recordar el que he dit quan he iniciat la meua intervenció: el seu projecte de llei de sòl i habitatge diu que l'habitatge és un dels problemes més importants dels nostres ciutadans i diu literalment que "facilitar-ne la resolució correspon als que ostenten els diferents poders públics de la comunitat i, en conseqüència, s'ha de reconèixer l'obligació d'instrumentar els mitjans que permetin la seva resolució". És a dir, vostè també té part de responsabilitat en tota la política d'habitatge. Quins són els poders públics de la comunitat autònoma? Vostè mateixa s'imposa aquesta obligació d'instrumentar els mitjans. Idò anem a açò, a instrumentar aquests mitjans i fer possible aquest accés.

No m'ha contestat la major part de les coses que li he dit. S'ha limitat a fer una relació amb una escala de més a menys de les mesures que du a terme el Govern de les Illes Balears. Ha començat per parlar de les ajudes fiscals; compartesc amb el Sr. Ramon absolutament el seu comentari que aquestes ajudes fiscals es limiten a sectors determinats i tampoc no vénen a

resoldre el problema que tenim a les Illes Balears. La política d'ajudes directes ha dit que per primera vegada es complirà al cent per cent el conveni estatal. Bé, el pla anterior, el 2002-2005, l'època del pacte el va agafar enmig, i el que vostès van fer quan van arribar a la conselleria i van començar amb polítiques d'habitatge va ser continuar la feina que hi havia feta que estava pràcticament enllestida. Per tant deixin ja de parlar del passat, centrem-nos en el problema que tenim ara, que reconeix ara mateix que el tenim i que es va agreujant i que necessita de mesures eficaces i urgents perquè, si no, aquest problema anirà a més.

El Decret 90/2005, que a més s'ha modificat en relació al fet que aquestes ajudes també puguin ser per (...) els immigrants. Doncs clar que sí, Sra. Consellera, però és que açò ve a complementar el pla estatal d'habitatge que vostè té l'obligació d'executar aquestes mesures complementàries. Per tant ha de fer aquesta feina, però també li demanam que les mesures que dugui a terme, perquè aquestes no són suficients, n'ha de dur més, és la seva responsabilitat, les mesures que dugui a terme siguin realment eficaces, com també demanava la Sra. Vadell.

Política de sòl. Bé, la llei arriba amb retard. Esperem que puguem tenir una llei de sòl en aquesta comunitat.

El lloguer. No ens enganyem, Sra. Consellera, a vostè el lloguer no li interessa, i així ho va dir a una compareixença quan va explicar els pressupostos per al 2006, que va dir que, bé, de lloguer quedaven en un segon terme perquè no hi ha cultura de lloguer en aquesta comunitat, la gent s'estima més comprar. Clar, que s'estima més comprar, si llogar surt més car, comprar està més incentivat i comprar té més avantatges, avui per avui. Incentivem una miqueta el lloguer perquè per a segons quins sectors de la població, com els joves o altre tipus de població, seria una via, una eina eficaç per accedir a un habitatge.

Hipoteca Jove. Clar, quan ens referim a la Hipoteca Jove vostè parla sempre del nombre de sol·licituds; sí, però després qui realment adjudica aquestes hipoteques són els bancs, no és el Govern. Vull dir que s'ha de ser una miqueta més rigorosos i actualment idò hi ha 1.000 i busques de joves que s'han beneficiat d'aquestes mesures però, no ho sé, li deman quants de joves hi ha a les Illes Balears, perquè crec que açò és absolutament insuficient.

Projectes nous, ens ha parlat d'oficines d'informació. Molt bé, però açò no soluciona el problema de l'habitatge, vull dir que s'hauria de mirar de cercar altres tipus de mesures. Són eficaces? Bé, la població estarà molt informada però no tindrà casa.

No comparteix segons quins aspectes de la política estatal en habitatge, com són els minipisos, que tant ha criticat, ni tampoc la societat pública de lloguer. Bé, quant als minipisos la ministra parlava de 30 metres quadrats emperò vostè parlava de 45 metres quadrats: "*Cabrer no descarta construir minipisos de 45 metros cuadrados para alquilar a los jóvenes*". Faci'ls, Sra. Consellera, faci'ls perquè els joves d'aquesta comunitat els necessiten, aquests minipisos. No ho descarti perquè el problema que actualment es troben els joves, els

joves que no poden accedir a la Hipoteca Jove i que tampoc no tenen aquest pis de 45 metres quadrats per poder-hi accedir, van a una agència immobiliària per intentar comprar un pis i han sortit, s'han posat de moda unes empreses intermediàries que sí negocien una hipoteca per a aquests joves que no poden accedir a la Hipoteca Jove perquè tenen contractes temporals, perquè tenen salaris de 600 euros, i s'han d'agafar a unes condicions negociades per aquestes empreses intermediàries que en alguns casos ha arribat a hipotecar la casa dels pares, arribant fins a aquest extrem la necessitat d'accedir a l'habitatge.

Com li deia, la seva gestió ha estat l'execució i el desenvolupament únicament dels plans d'habitatge i ha continuat la feina feta. Li reclamam mesures noves i mesures eficaces en aquest sentit.

Quant a la Llei del sòl el que li deia també abans: esper que realment es dugui a terme perquè si no s'haurà de modificar el primer pla d'habitatge a les Illes Balears perquè bona de les mesures en ell previstes requereixen d'aquesta normativa i no la tenim, i arribarem al 2008 i aquest pla no s'haurà pogut executar per falta de marc normatiu en aquest sentit.

Bé, i parlant de la Hipoteca Jove en publicitat, que parlava fa un moment la Sra. Castillo de publicitat, publicitat, doncs el Govern de les Illes Balears s'ha gastat també molts de doblers en una publicitat que fins i tot podríem atrevir-nos a qualificar d'enganyosa, perquè la publicitat feta de la Hipoteca Jove deia: "Si ets jove i vols una casa, idò vine que et donam la Hipoteca Jove" i això no és així, Hipoteca Jove que, bé, jove, quan acabin de pagar la hipoteca tendran alguns d'ells 75 anys i, bé, hauran accedit a un habitatge però no joves, sinó ja en fase de jubilació.

Entenem que hi ha un tracte diferenciat entre uns tipus de joves i uns altres. Entenem que són absolutament imprescindibles mesures per ajudar aquests joves amb més dificultat, amb feina temporal, que són els que en major mesura necessiten aquest aval que vostè està donant...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor, Sra. Camps, si és tan amable.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Sí, Sr. President, ara mateix vaig acabant. Donen hipoteques a joves que per ells mateixos serien capaços de negociar aquest producte financer sense necessitat de l'ajuda del Govern.

Conclusió: que no ens enganyi, faci feina, no s'enganyi a vostè mateixa, assumeixi la seva responsabilitat i dugui a terme actuacions necessàries i eficaces per facilitar l'accés a l'habitatge dels nostres ciutadans, i així també guanyarem que el Sr. Molina no haurà de venir aquí amb unes vambes penjades pel coll a dir que el Ministeri de l'Habitatge ho fa molt malament i el Sr. Font tampoc no haurà de venir aquí i fer més de la meitat de la seva intervenció parlant del pacte de progrés, perquè açò l'únic que evidencia és que el Govern actual de les Illes Balears no té política d'habitatge.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat. No engan, Sra. Diputada. Jo crec que comença a estar clar a Espanya qui està enganant en matèria d'habitatge, crec que comença a estar claret i els ciutadans, gràcies a Déu, ho podran jutjar, perquè el problema que tenen vostès, els del pacte d'esquerra ara, és que el discurs s'acaba, perquè ara governen a Espanya vostès, tenen un ministeri només de l'habitatge i hi ha balanços. Hi ha el balanç del Govern, jo ho he dit, i tota la meva intervenció és el que ha fet el Govern, i encara m'hagués faltat temps, eh?, hagués parlat molt més del que hem fet des del Govern.

Però a l'altra balança el problema és que se'ls ha acabat el discurs, perquè no hi ha res, perquè vostè em reclama solucions i jo aportaré el millor que sàpiga de la meva gestió, i tot el meu equip, per lluitar contra aquest problema. Però, clar, el problema és que jo també reclam solucions eficaces al Ministeri de l'Habitatge, i també ho faig en nom i representació dels ciutadans de les Illes Balears, que han promès a unes eleccions 180.000 habitatges a tota Espanya i no en tenim cap, i que ha promès un pla especial d'habitatge per a les Illes Balears i no el veim. Per tant jo crec que no es tracta aquí ni d'insultar, ni de dir que s'engana, ni de dir que no hi ha res perquè és més seriós, el problema, perquè jo crec que es fa el que es pot des de totes les institucions.

I vostès aposten pel lloguer i em pareix molt bé, però el lloguer no va bé, què vol que li digui? El Pla de xoc de l'habitatge està molt bé, ajudar els llogaters, fenomenal, però no vénen. N'hi donam, són 200 actuacions; comparades amb la Hipoteca Jove no hi ha color. Les ajudes als propietaris perquè donin en lloguer; hi ha 6.000 euros, nosaltres en donam 3.000 més; idè tenim 20 actuacions en un any. La societat pública de lloguer, a Balears no n'hem sentit ni notícia. Aquesta és la realitat. Jo no dic que no hi hagi bones intencions, però no funcionen, i amb la Hipoteca Jove, que jo crec que no s'ha de justificar perquè es justifica tota sola, perquè quan en set mesos en tenim 1.800 concedides i més de 4.000 sol·licituds no importa justificar-ho, hem arribat a una solució per a aquest joves.

I vostè no digui que són els bancs. Jo crec que encara no ha entès allò de la Hipoteca Jove; no són els bancs, que donen la hipoteca, en donen una part, la resta s'avalua des del Govern; si no, no els la donaria, el banc. Si el Govern no avala aquest 20%, si el Govern no estigués avalant aquest jove el banc no la hi donaria, el banc només dona un 80%. I per què creu que vénen en allau tots aquests joves?, perquè hi ha una ajuda que no han trobat mai i que ara els proporcionam, i és gent que està contenta, i és gent... Vostès em pareix molt bé que ho critiquin

tot, i crec que arriba un moment que, que em diguin que l'impost de transmissions patrimonials davallar d'un 7 a un 3% està malament, perden credibilitat. Què vol, que el pugui, demà?, perquè ara em diran que sí, que pugui l'impost al 7%. Home, hi ha coses que almanco jo no dic que diguin que estigui bé, però almanco no ens diguin que estigui malament davallar l'impost de transmissions patrimonials, perquè si demà l'hem de pujar farem el ridícul. No ho diguin, no diguin que està bé, però l'IVA continua al 7%. Jo li propòs una mesura concreta: davallar l'IVA d'un 7 a un 3% en les mateixes condicions amb què nosaltres ho hem fet amb l'impost de transmissions patrimonials, per a joves amb determinats ingressos, per a determinats pisos. Li ho propòs; demà ho entrem al Congrés dels Diputats i ho voten amb nosaltres. Això és una mesura eficaç i concreta. Vostè m'ho proposi aquí i jo també ho proposaré, però no ens diguin això.

I el mateix amb la Hipoteca Jove. La Hipoteca Jove hi ha joves que tenen l'ajuda de 10.000 euros a l'entrada, que la continuen rebent, però no els bastava, en necessitaven més; els demanaven d'entrada 60.000 euros, 70.000, el 20%, i per molt que venien a les oficines del Govern amb aquests 10.000 euros no feien res, en necessitaven més i és el que els proporciona la Hipoteca Jove, i a part tenen l'ajuda a l'entrada molts d'ells, i tenen la complementació de les dues ajudes. I jo sé que és un problema, que els joves hagin de fer aquestes hipoteques, però, bé, no estam parlant de res del que està passant..., o sigui, jo tenc una hipoteca a 30 anys, eh?, aquí és el més normal del món; no tenc Hipoteca Jove, jo no he tengut el privilegi d'entrar-hi, però ho tenc, eh?, i els meus germans, i moltíssims d'amics meus. O sigui, no... Clar, que és un problema l'habitatge. I mai no sobren les ajudes, i jo quan he fet la meva exposició no ha estat per dir (...), sinó simplement per dir que feim moltes ajudes, que complim i que cada any ajudam més de 8.000 famílies a tenir una ajuda d'un tipus, una ajuda d'un altre.

Què és el que creim que fa falta? Sòl, molt. Creim que una obligació nostra és proporcionar habitatge barat, perquè abaratir l'habitatge no ho aconseguirem mai. Els preus varen començar a pujar a partir de l'any 99, a Balears fins l'any 99 l'habitatge no era un problema important per als nostres ciutadans, i a partir de l'any 99 es va produir aquesta pujada de preus i per tant el que no farem mai, n'estic convençuda, és davallar el preu. Podem intentar contenir, que crec que més o manco ara ja no hi ha aquestes pujades tan greus, el que passa és que està molt alt, però el que no farem mai és abaratir. Per tant el que hem de proporcionar és habitatge de promoció pública i, per tant, allò que necessitam és habitatge a sòl econòmic, i per això obligarem les nostres administracions perquè hi hagi aquesta reserva d'habitatge de promoció pública a través del projecte de llei del sòl. I, per cert, vull aprofitar per donar les gràcies a tots els ajuntaments que tota aquesta legislatura han col·laborat amb el Govern de les Illes Balears, de tots els colors polítics, per l'esforç que estan fent als seus municipis de proporcionar aquest habitatge.

Jo ja li dic, per acabar, que simplement jo crec, nosaltres tenim clars els nostres eixos de l'habitatge, nosaltres estam disposats a aportar totes les solucions que facin falta; crec que hem complert el Pla nacional com mai no s'havia complert en aquest terra, som la tercera comunitat autònoma d'Espanya en

aquest moment en compliments, mai no havíem passat les 4.000 actuacions i estam passant les 4.000 actuacions. I el que sí crec i proposam com a mesures eficaces que per ventura es podrien adoptar per part del Ministeri de l'Habitatge és la reducció de l'IVA al 3%; la modificació de la llei d'arrendaments urbans i de la llei d'enjudiciament civil, que això sí que ajudaria el lloguer i que els propietaris traurien els seus habitatges buits i que és normativa estatal; que ens aportin una part d'aquests 180.000 habitatges nous que es varen prometre en campanya i que encara no veim; que es faci el Pla especial d'habitatge per a les Illes Balears, que no s'ha fet i ha quedat en paraules; i sobretot que no ens llevin el que tenim, i que en rehabilitació interior el ministeri continuï aportant el que està aportant i que no sigui només rehabilitació interior per sostenibilitat, sinó que és la línia, l'ajuda més important que en aquest moment tenim juntament amb la Hipoteca Jove, i per tant esperam que ens ajudin perquè aquesta ordre que va anunciar la ministra no es dicti perquè seria molt perjudicial per a l'habitatge a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

III. Moció RGE núm. 4147/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de cohesió territorial de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2415/06.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i a la votació de la moció RGE núm. 4174/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de cohesió territorial de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2415/06.

Té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, fa uns minuts, encara no fa gaire, la vicepresidenta del Govern, en resposta a una pregunta, reclamava a la portaveu del nostre grup parlamentari un debat respectuós. Jo crec que s'equivocava de costat a l'hora de dirigir aqueixa petició, perquè el que hauria de fer és predicar això mateix al seu grup, que és qualsevol cosa menys un grup respectuós, que només demostra...

(Aldarull a la sala)

...ser un grup sectari, un grup autoritari que interpreta la majoria absoluta i la democràcia en el sentit que al Partit Popular se li permet acusar, difamar i ser ofensiu, i quan aqueixes acusacions surten dels grups de l'oposició i les han de rebre ells, aleshores no es pot ser ni acusador sempre que es dirigeixi al Partit Popular. Aqueixa és la manera com interpreta la democràcia aquest grup popular, com dic, sectari i autoritari.

(Més aldarull a la sala)

Dit això..., jo sé que al Partit Popular no li agrada gaire parlar de territori, que és del que va la moció que avui hem presentat, i no li agrada gaire parlar de territori perquè ja fa dues setmanes varem fer referència a un llistat d'alcaldes del seu partit que en aquests moments es troben imputats precisament per tota una sèrie d'actuacions lligades a territori i urbanisme. Per si això no fos prou crec que avui mateix hi ha un tècnic de la Conselleria d'Obres Públiques que declara per presumptes actuacions irregulars relacionades amb les expropiacions de les autovies d'Eivissa.

Però, dit això, clar, record que el portaveu del Partit Popular fa dues setmanes també va dir que no era molt coherent recuperar el tema de la llei de mesures per a Eivissa i Formentera a l'hora de parlar de cohesió territorial, i jo crec que precisament ni s'ha llegit ni sap el significat del que suposa i representa la llei de mesures és el Partit Popular i en aquest cas també el seu portaveu. Aqueixa llei de mesures suposa la modificació de 9 lleis en matèria d'ordenació territorial. El resultat immediat de la seva aprovació és la modificació per a Eivissa i Formentera exclusivament de la política territorial integrada i coordinada que fins a aquell moment existia a la nostra comunitat autònoma. A partir d'aquell moment es va eliminar en aqueixes dues illes únicament bona part del règim jurídic aplicable al sòl rústic a les Illes Balears: es possibilitat la construcció allà on no es podia edificar, es fomenta la creació de nuclis de població en sòl rústic, fins i tot el protegit, i es regularitzen d'una manera generalitzada totes aquelles edificacions il·legals que s'havien anat construint al llarg de molts d'anys.

Si a més tenim en compte que es volen utilitzar arguments tan banals com aquella suposada idiosincràsia de la societat eivissenca, o la necessitat d'aplicar un model territorial específic per a aquestes illes, veurem que això són arguments que cauen pel seu pes, a no ser que això signifiqui assumir que el sòl rústic a les illes d'Eivissa i Formentera ni mereix protecció, a no ser que vulguem dir que aquests fets diferencials són únicament les il·legalitats que sí es van produir en la gestió territorial en aquestes illes.

Amb aquesta llei de mesures que proposam derogar per incoherent, s'han aprovat coses tan curioses com la derogació d'una part d'una llei, només per a Eivissa i Formentera, la possibilitat d'edificar, agrupar-se i crear nuclis en sòl rústic protegit, l'edificació allà on no era possible, compensacions a propietaris de sòl rústic inedificable, proposant permutes de dubtosa legalitat. S'han aprovat tots aquells nuclis de població en sòl rústic construïts il·legalment durant anys i s'han incorporat totes aquelles edificacions aïllades que també, al marge de la normativa, es varen construir en el seu moment, fent menció a la permissivitat a l'hora d'ampliar habitatges en sòl rústic i que a més a més es permet vulnerant la llei de sòl rústic autonòmic.

No és admissible que aquesta proposta, l'aprovació d'aquesta llei, es tracti només d'una simple modificació de normativa dispersa, per tal d'adaptar el model territorial adoptat pel Pla territorial insular. Hem de partir d'una premissa importantíssima i si no sabem entendre això, no podem fer

gestió territorial encertada, ni tan sols reglada. Els plans territorials, com qualsevol altres plans, s'han d'adaptar i s'han d'aprovar adaptant-se a la normativa territorial i urbanística vigent. I no fent el que fan vostès, primer aproven un pla territorial i després modifiquen tota la legislació aplicable a fi de què aquesta il·legalitat que vostès han aprovat resulti que passi a ser un pla legal. Això no hauria de funcionar d'aquesta manera, però així ha vengut funcionant.

L'adaptació a peculiaritats pròpies d'Eivissa i Formentera que s'han inventat també, el que fa realment és fomentar i adaptar mesures per fomentar la construcció i eliminar la pràctica totalitat de les restriccions que s'havien imposat per preservar el sòl rústic a les nostres illes. Queda clar en el seu moment que es vulneren la Llei de sòl rústic, la Llei de costes i sobretot és un greu i clar atemptat a aquell esperit que diferents normatives territorials tenien de què s'havia d'aspirar a una vocació territorial suprainsular i per tant, supramunicipal. Abandonar aquells conceptes localistes i aquella defensa dels interessos particulars per damunt dels interessos generals. Quan tots tenim molt clar que hauria de ser absolutament diferent.

Els agradi o no, amb l'aprovació d'aquesta llei de mesures específiques per a Eivissa i Formentera vostès han romput aquesta integració i aquesta capacitat de coordinació de política territorial autònoma. I entenem des del nostre grup que han de ser conseqüents. Les propostes que fan a partir d'aquest moment per part del Grup Popular i per part del Govern d'aquestes illes, les propostes de futur, no poden anar de cap manera deslligades d'allò que ha estat la política que s'ha practicat i s'ha fet en matèria territorial fins ara en aquestes illes. I si vostès avui no aproven aquesta moció, si vostès avui no accepten la discriminació que suposa per a Eivissa i Formentera l'aplicació d'aquesta llei, no estan autoritzats ni ètica, ni moralment per proposar normatives de futur que ens venen ara proteccionistes i amb aquell esperit de sostenibilitat, que només és una paraula que vostès sí saben escriure, però que no saben aplicar. Jo crec que hem de ser i han de ser vostès conseqüents en allò que fan, en allò que prediquen i en allò que proposen per a les nostres illes de cara al futur.

S'ha presentat una esmena per part d'Esquerra Unida i Els Verds, és una esmena de substitució. Jo al portaveu d'aquest grup li voldria fer ara una transacció, dient-li que sí que acceptaríem l'esperit de les seves propostes, però li demanaria que deixéssim el punt que presenta el Grup Socialista com a punt número 1 i que afegíssim un punt 2, allà on es sol·licita també la derogació de l'article 2 de la Llei 8/2003 que s'especifica l'esmena que presenta Esquerra Unida. I la moció quedaria en dos punts, però que quedàs clarament diferenciat que cada una de les coses que s'han fet en contra de la política territorial coordinada i integrada a les nostres illes. Jo crec que ja ho hem dit quasi tot i que només queda dir que ja està bé i que prou de cinisme, el que s'ha de fer és aplicar tan sols una mica més de coherència política en matèria territorial.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. El Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds ha presentat una esmena de modificació del punt 1, RGE núm. 5107. Per defensar aquesta esmena i per un temps de 10 minuts té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Em dirigiré als grups de l'esquerra i al Sr. Jerez, que pel que se veu l'han castigat aquí i té la necessitat de quedar-se, perquè veig que el Grup Parlamentari Popular l'ha deixat abandonat i jo crec que valdria la pena que els altres representants del Grup Parlamentari Popular també escoltessin les coses que es diuen perquè jo crec que és un debat, en qualsevol cas estarem d'acord o no estarem d'acord, interessant i que jo crec que un mínim de respecte i cortesia parlamentària hauria de fer que quan parla algun diputat, que pel que sigui, no se li té massa simpatia, aguantar-se i estar present també a la sala. Ja dic, parlarem per als diputats de l'esquerra i per al Sr. Jerez i també per al *Diari de Sessions*.

Bé, l'esmena era una esmena que complementava. Jo d'entrada dir-li al Sr. Boned que havíem posat dins el mateix redactat, ja que tenia un sol punt, però que cap inconvenient ni un en què sigui com un segon punt. De totes maneres me tem que el resultat definitiu serà el mateix perquè, tal vegada m'equivoqui, però crec que a l'hora de votar sí que hi haurà més diputats en aquesta sala dels que hi ha en aquests moments. Per tant, segurament no tindrà massa resultat, però pot ser perfectament com un punt afegit.

He de dir de totes maneres que el nostre grup estava d'acord amb la moció, completament i independentment de si no s'acceptava l'esmena també l'hauríem votat a favor. Però per què la posam? Perquè entenem que aquesta llei de què parla la moció del Grup Socialista, aquesta llei de mesures específiques per a les illes d'Eivissa i Formentera han tengut un precedent important. El precedent de la Llei 8/2003, que va ser una llei amb una tramitació absolutament lamentable, no sé si se'n recorden senyores i senyors diputats, que fins i tot es va suspendre el ple, l'única vegada que jo ho he vist, perquè els grups parlamentaris que no fossin el que dóna suport al Govern poguessin tenir accés a un informe que proporcionava el Govern per a la tramitació d'aquella llei, però només l'havia proporcionat al Grup Parlamentari Popular, al diputat que va intervenir aquí. Bé, ja dic, allò va ser una tramitació lamentable, que va violentar el Reglament per poder-la treure endavant, incloent-hi esmenes quan ja havia conclòs el termini i que hi havia tota aquella història del camp de polo de Campos, que era una emergència social i després resulta que l'empresa ja havia cobrat la indemnització i es va (...).

Bé, al final de tot allò, suposadament es tramitava per al municipi de Campos, per la seva greu situació econòmica, en va quedar alguna cosa viva. En va quedar la cosa precisament que ja fa diferenciacions entre illes i que impedeix la cohesió territorial. És la primera, en podríem citar una altra com és la llei d'acompanyament del pressupost del 2004, però aquesta només aparentment era una llei de no cohesió territorial, en realitat només era un intent de legalitzar una sola cosa molt concreta. Allò no anava per a una illa determinada, sinó per a

una casa molt concreta. Vull dir, era un escàndol, però no limitava la cohesió territorial, sinó aquella casa concreta.

Bé la Llei 8/2003 introdueix un precedent que nosaltres consideram absolutament perillós i és que els espais protegits, formalment espais protegits a una illa ho són realment i a una altra illa no ho són. Només en tenen el nom. Estic parlant de les Àrees Naturals d'Espais Interès, les conegudes ANEI. Aquestes àrees a Mallorca i Menorca són inedificables, ja que són d'especial interès i s'han de preservar, no són edificables, no estam parlant d'una diferència de parcel·la, sinó que són inedificables. En canvi a Eivissa i Formentera, aquesta llei estableix que són edificables si hi ha parcel·les de 5 o de 3 hectàrees respectivament. I fins i tot si aquestes parcel·les, el seu propietari, ha accedit a elles per herència, resulta que pot reduir encara un 25% de la parcel·la i ser edificable.

Ja dic, crec que aquest precedent és molt greu, si són uns espais d'especial interès que s'han de protegir, s'han de protegir independentment de l'illa que sigui, independentment i no hi ha raons d'idiosincràsia o de volum de parcel·les, perquè si el lloc per definició és un lloc protegit no s'ha de poder edificar. Però aquesta llei va establir aquesta curiosa teoria, o aquesta curiosa pràctica perquè és una cosa que ja està aprovada i s'aplica, que en un espai protegit, si és d'Eivissa i Formentera, la protecció només és teòrica, no és real.

Per tant, per això volíem incloure aquesta referència en aquest precedent. I després hi ha la llei ja definitiva que desmunta jo crec tot el sistema jurídic territorial de les Illes Balears i que deixa aquest Parlament en un trist paper, un paper d'estar subordinat als consells insulars, com a mínim al Consell Insular d'Eivissa i Formentera, ja sigui perquè li han d'agrair els bons resultats electorals o sigui pel que sigui, desmunta l'entramat legislatiu territorial aprovat en aquest Parlament i aquest Parlament és subordinat a l'equip de govern del consell insular. Realment sorprenent, jo no conec un cas semblant en cap altre parlament. I evidentment coincidir amb el Sr. Boned en què els plans territorials s'han d'adaptar a la legislació pre-existent, no la legislació al Pla territorial.

Això és el món a l'inrevés, ja dic, és deixar sense cap valor tota la legislació que aquí es faci i jo crec, ja ho vaig dir en el seu moment, no en faran massa cas, però ho vull repetir ara mateix per dignitat parlamentària d'aquest propi Parlament, del conjunt dels grups parlamentaris, també dels que surten quan parla determinat diputat, no hauríem de permetre que aquí es legislés a les ordres d'una gent que no són aquest propi Parlament, alguns són parlamentaris i altres no, però que són una altra institució. Aquesta és la màxima institució de les Illes Balears i jo crec que no hauríem de permetre mai legislar conforme ens indiquin en base a interessos molt particulars d'altra gent.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Tenen ara la paraula els grups que no hagin presentat esmenes per un temps de 10 minuts. I en primer lloc pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Molt breument per expressar el nostre suport a aquesta moció que presenta el Grup Socialista i també donar suport a l'esmena presentada per Esquerra Unida i Els Verds. He dit molt breument però no és que considerem aquesta proposta menys important, sinó perquè els arguments que han aportat els portaveus que han presentat la moció i l'esmena els compartim totalment.

És vera que aquesta llei ja des d'un principi, des del moment que se va presentar ens va sorprendre molt negativament perquè no esperàvem mai que se pogués arribar a un grau de rebaixa tan important per la utilització d'aquest Parlament per a interessos totalment particulars. La veritat és que ens va sorprendre moltíssim i ja ho vàrem manifestar durant tota la tramitació d'aquesta llei. Creim que és una llei vergonyosa i perversa perquè el que ha fet ha estat utilitzar un Parlament, utilitzar la màxima institució en representació de tots els ciutadans per a uns interessos molt particulars. I a més ha fet parts i quarts, perquè ha deixat de marge dues illes, Menorca i Mallorca, que sí han seguit les directrius, sí que han seguit la legislació tal i com estava vigent, aprovant uns plans territorials adaptats a les DOT, cosa que no ha fet el Consell d'Eivissa i Formentera i ha utilitzat aquest Parlament, amb la majoria parlamentària del Partit Popular perquè se modifiquessin un grapat de lleis, 9 lleis i diferents reglaments, per una qüestió política i personal que creim que no s'hauria d'haver fet mai.

Per tant, aquesta llei entenem que és una taca negra en el currículum legislatiu d'aquest Parlament i és per això que donam suport a aquesta moció, perquè se derogui la llei de mesures específiques per a Eivissa i Formentera i també aquesta altra llei que va rebaixar també de manera totalment injustificada la protecció dels espais naturals. Ja sabem que aquest Govern el que fa és protegir els espais naturals, la LECO n'és un exemple, no pels valors que tenen aquests espais, sinó en funció dels propietaris d'aquests espais. I això contradiu qualsevol política de medi ambient.

Per tant, el nostre suport a aquesta moció i a la seva esmena. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Prenc de nou la paraula en aquesta tribuna per tal de defensar el posicionament del meu grup davant la moció presentada per part del Grup Parlamentari Socialista. La veritat és que després del debat relatiu a la interpel·lació, pocs elements hi ha més a afegir per tal de justificar, una vegada més, la nostra forçosa i la nostra rotunda oposició a la proposta plantejada pel grup majoritari de l'oposició. No obstant, aquest diputat tornarà reiterar per segona vegada la necessitat de mantenir la llei de mesures específiques i tributàries per a les illes d'Eivissa i

Formentera en matèria d'ordenació territorial, urbanisme i turisme. Així com també aquest diputat aprofitarà aquesta ocasió per defensar el meu grup davant allò que han estat acusacions sense fonament.

Però anirem per parts. Com bé saben vostès i en particular el Sr. Diputat que ha defensat la moció, després de l'aprovació del Pla territorial insular, queden disposicions pendents d'aplicació fins que no existeixi una normativa legal que realment ho permeti. Doncs bé, la llei de mesures que avui ens conviden vostès a derogar, no pretén altra cosa que introduir aquestes adaptacions a la legislació balear vigent i possibilitar d'aquesta manera la plena eficàcia del Pla territorial insular d'Eivissa i Formentera. És a dir, disposicions que en el Pla territorial no serien directament aplicables fins que no es produís el fet de l'aprovació de la Llei de mesures. Precisament aquesta aprovació permet d'una manera definitiva ajustar racionalment allò que són les necessitats urbanístiques de les illes d'Eivissa i Formentera amb la realitat geogràfica de les mateixes i un creixement sostenible en aquest mateix sentit.

I si bé aquesta és una de les vocacions de la Llei de mesures, també en té una altra. Mirin senyors diputats, aquesta llei també va néixer amb una veritable vocació, vocació que no és altra, me sap greu que avui els diputats que han pujat avui en aquesta tribuna no ho hagin dit, aquesta llei va néixer amb la veritable vocació de derogar el règim transitori de la Llei 9/1999, de 6 d'octubre i que va afectar expedients de sol·licituds de llicència que es presentaven davant els ajuntaments durant els 3 mesos immediatament anteriors a l'entrada en vigor de l'esmentada llei, corregint el que entenem com una de les més greus injustícies provocades pel pacte de progrés al llarg de la legislatura anterior. Un real atemptat contra la seguretat jurídica que avui ningú nega, excepte vostès. Un real atemptat, com dic, a la seguretat jurídica que denega unes llicències que s'ajustaren en dret a la seva tramitació i que una norma posterior va menysprear. Jo m'he permès recuperar el debat de la presa en consideració d'aquesta llei i en aquest punt, evidentment es fa la demagògia habitual, no reconèixer el que ha estat un flagrant error de conseqüències irreversibles és realment allò que en el debat de presa en consideració es reflecteix en aquest sentit.

Parlen vostès de cohesió territorial. Mirin senyors diputats, al llarg del debat de la interpel·lació, tan la consellera com el diputat que avui els parla, varem assenyalar que la realitat urbanística i territorial d'Eivissa i Formentera és ben diferent a la resta de les illes i tot a l'inrevés. Convendrà vostè que la realitat geogràfica de l'illa de Formentera és gairebé indiferent a la realitat geogràfica de l'illa de Mallorca. De la mateixa manera que en què la singularitat turística i social d'Eivissa és ben diferent a la de Menorca, són realitats diferents i són realitats evidents i que no ofereixen el més mínim dubte i precisament aquest fet té el seu efecte i té el seu reflex en els diferents texts legislatius i posaré dos exemples, que són els que vaig posar precisament en el debat d'interpel·lació, les Directrius d'Ordenació Territorial, allà on es reconeix el fet diferencial del qual tant parlem i que vénen a justificar l'especial configuració del nostre arxipèlag, el que facilita que cada illa dugui a terme l'ordenació del seu territori d'una manera autònoma, mitjançant les seves pròpies institucions, sent el Govern de les Illes Balears garant amb aquest aspecte.

I també es reflecteix a la Llei 2/2001, de transferències en matèria d'ordenació territorial en els consells insulars, una llei que vull recordar una vegada més, es va aprovar en aquest Parlament quan governava el pacte de progrés. I allà on parla precisament del fet diferencial de totes i cada una de les illes del nostre arxipèlag. Avui defensam una cohesió territorial que quan governaven els que avui reclamen aquesta cohesió, precisament a l'exposició de motius de la llei no es va reflectir. I ens feim la pregunta que ens fèiem en el debat anterior, per què abans no i avui sí? Jo m'agradaria que aquesta resposta, té l'oportunitat el Sr. Boned de donar-la-me, la me doni una vegada pugui en aquesta tribuna. Jo crec que varen tenir una especial oportunitat per reflectir aquest sentiment ansiós que tenen de cohesió territorial a l'exposició de motius de la llei de transferències, precisament, que crec que és un text i un apartat especialment significatiu respecte a aquesta cohesió que vostès tan professen, però me permetin dubtar de què realment hi creuen.

Jo crec que les meves darreres paraules justifiquen suficientment el nostre posicionament i per extensió també justifiquen la nostra inclinació de vot davant la moció presentada. No obstant això i com els deia abans, crec que resulta del tot necessari, a la vegada que imprescindible, recordar avui aquí insinuacions, recordar acusacions i recordar també imputacions que s'han anat vessant al llarg del present debat i també en el debat d'interpel·lació que es va produir. No empraré els escassos minuts que em resten per altra cosa més que per defensar el dret que me correspon a protegir el meu grup parlamentari davant d'allò que entenc que han estat flagrants acusacions sense cap fonament.

Deia el Sr. Boned en el darrer debat i llegesc literalment. Deia: "...el segon punt, el segon frau del qual li parlava, és la permissivitat que és palpable per part de les administracions governades pel Partit Popular, permissivitat davant de les irregularitats en territori, urbanisme i medi ambient...". I continuava dient vostè: "vostès han modificat les lleis per tal de donar cobertura a actuacions il·legals i han arribat a premiar a aquells que edificaren il·legalment, a aquells que burlaren el compliment de la normativa vigent". Això ho ha dit aquí damunt el diputat Boned en el darrer debat d'interpel·lació. Miri, jo li dic una cosa i reiter allò que ja li vaig dir a l'anterior debat, si vostè sap que nosaltres hem modificat la legislació per donar cobertura, com diu, a actuacions il·legals, jo li dic que això es tradueix en delictes, no és altra cosa que delictes de prevaricació. I si vostè pensa que el Partit Popular és un partit que prevarica, vostè té el dret, però també té l'obligació de posar-ho en mans de la fiscalia. I jo li deman que ho faci, ho faci. Això per una banda.

Però vostè continuava amb el seu discurs i deia, insinuant permissivitat i consentiment tàctic de les institucions governades pel Partit Popular, deia vostè: "mentre a les nostres illes la majoria de denúncies que investiga la Fiscalia han estat formulades per organitzacions ecologistes, o per entitats ciutadanes, a altres regions d'Espanya, com per exemple a Andalusia, allà on precisament hi ha molts de *cortijos*, moltes d'aquestes denúncies són tramitades o presentades per ajuntaments o altres administracions". Això aquí és pràcticament impossible, deia vostè, i menys a totes les institucions governades pel seu partit, el Partit Popular. Miri Sr.

Boned, això maldament vostè no ho cregui sí que és possible i més a totes aquelles allà on governa precisament el Partit Popular. Avui vostè, com tots els que estam aquí, hem tengut oportunitat de llegir la premsa local, allà on hi ha un clar exponent Sr. Boned, maldament li faci molta gràcia a vostè, a mi no me'n fa cap, de quina és la política del Partit Popular en matèria de protecció..., ja sé que li molesta, en política de protecció del territori. Jo li llegiré un titular: "el consell insular denuncia davant la Fiscalia una construcció en el parc de Ses Salines".

Torn llegir un altre titular: "El consell assumirà les denúncies en les quals els ajuntaments no actuïn, o quan les pròpies corporacions li ho demanin". Declaracions de'n José Torres, conseller d'Urbanisme: "*de trás de estos expedientes vendrán más*". Això és la política de protecció del territori del Partit Popular. I també efectivament diu el diari: "*la conselleria de José Torres pone en marcha por primera vez en la historia de la institución un gabinete específico para perseguir irregularidades y para perseguir ilegalidades*". D'aquesta història que parla la premsa, vostès també en varen formar part i vostès precisament en aquesta història no varen emprendre les actuacions que avui, maldament els pesi, el Partit Popular està portant endavant per tal de protegir el nostre territori.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Te ara la paraula el Sr. Boned.

(Remor de veus)

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Bé, estic content de veure que a l'hora de votar ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor, guardin silenci, ara que som molts.

(Continua la remor de veus)

EL SR. BONED I ROIG:

Dic que estic content de veure que a l'hora de votar hi som tots i no hi ha discriminacions ni ofenses, bé, però anirem directament a la resposta al Sr. Diputat portaveu del Grup Popular, Sr. Jerez.

Diu que jo vaig acusar el Partit Popular de permissivitat i col·laboració; Sr. Jerez, hauria de llegir una miqueta més, o hauria d'escoltar, ja que és l'únic que quedava aquí, moltes vegades no escolten els seus companys, però vostè si era aquí hauria d'escoltar, jo no vaig dir, Joan Boned no va dir aquestes paraules, en Joan Boned va llegir un informe de la Fiscalia, Sr. Jerez, a veure si se n'assabenta d'una vegada que les acusacions al Partit Popular, als seus càrrecs, no són del Grup Socialista, que són de la Fiscalia, que vostès estan imputats pel

que hi estan, per tot el que han fet durant tants d'anys, Sr. Jerez, no vengui aquí ara a disculpar-se del que no pot disculpar-se.

(Més remor de veus i petit aldarull)

Me diu que si jo tenc proves que vagi directament als jutjats, que vagi a la Fiscalia; no, si vostès ja hi solen anar prou vegades, no fa falta que els hi dugui ningú, vostès tot sols saben anar-hi, però, me pregunt jo: quan hi he d'anar, Sr. Jerez, abans o després que vostès modifiquin les lleis per adaptar-les als seus interessos, quan hi he d'anar, Sr. Jerez?

(Remor de veus)

De totes maneres, tot el que he dit i el que vostè diu que jo he dit, repetesc i torn a confirmar l'afirmació que vaig fer a la meua intervenció. M'ha tret ara el que surt a una notícia que surt avui en el diari sobre el que anuncia el conseller d'Eivissa i Formentera de Territori, el departament de Disciplina Urbanística, després d'haver votat en contra com a mínim tres vegades a la proposta de creació d'aquest mateix departament ja fa temps; però clar, han deixat passat tres anys sense fer res, sent permissius, autoritzant-ho tot, aprovant lleis en aquest Parlament que permetessin aprovar i revaloritzar les il·legalitats, i per això li torn a dir que sí vostès adapten lleis per encobrir il·legalitats, vostès regularitzen totes aquelles edificacions que es construïren al marge de la llei, vostè no sé com li dirà, jo li dic encobrir il·legalitats o permetre il·legalitats, això és el que fan vostès.

Diu que vostè s'oposa a la proposta; clar, jo me vull imaginar que la seva oposició ve forçada per les exigències de partit, perquè no puc creure que un diputat, i a més un diputat que, a més de diputat, és advocat i per tant que se suposa que té sobrats coneixements jurídics, surti aquí a aquesta tribuna i es permeti doncs defensar una llei que el primer que diu és que en aquest Parlament s'aproven lleis injustes i que van en contra dels drets dels ciutadans, això és el que diu un diputat que pertany al Grup Popular i que, a més a més, té com a professió ser advocat i per tant hauria de conèixer el que són les lleis.

Em parla que la base d'aquesta proposta és derogar un efecte retroactiu de la Llei 9/99, no sigui, no s'ho cregui vostè tot el que diu, Sr. Jerez, no s'ho cregui, això només és una cortina per tapar tot el que ve darrera, que és desprotecció, amnistia urbanística, més permissivitat, agrupació de finques en sòl rústic, permetre construir i edificar en aquest sòl rústic, tot això és el que hi ha darrera la llei que li proposam derogar, Sr. Jerez, la resta no és més que una cortina de fum.

I ens diu, me recorda una altra vegada les DOT i me parla de lleis aprovades durant el pacte; jo li llançaré un repte, Sr. Jerez, si vostè és capaç de dur-me aquí una llei aprovada en els anys de govern del pacte que digués que es permeten les il·legalitats estaré d'acord amb vostè i li votaré tot el que vostè digui, però com que sé i estic segur que no és capaç de dur cap prova en aquest sentit, haurà de seguir aguantant les crítiques que ha d'aguantar.

Perquè clar, vostè me parla d'aquest esperit que té cada territori, però jo només li recordaré i li repetiré el mateix que li he dit a la primera intervenció i que pareix que vostè, malgrat

ser l'únic que era aquí, tampoc no ha sentit, les propostes que s'aprovin, i li demanaria al senyor conseller que si ha de fer comentaris faci com el seu grup i també pot sortir, si a més ha de ser aquí per molestar millor seria fora.

(Remor de veus)

Com li deia, qualsevol consell que aprovi normativa territorial l'ha d'aprovar dins el marc legislatiu aplicable a cada moment, els agradi o no els agradi. I el que fan vostès primer aprovant un document -i estic content de saber que vostè avui aquí ha reconegut que en el consell es va aprovar un document que era il·legal, perquè és el que ha dit vostè aquí avui, i com que ho ha dit vostè, estic content que, per primera vegada, el Partit Popular ho reconegui-, doncs jo crec que s'haurien d'acostumar a fer la política a l'inrevés de com la fan, el que aprovin que sigui dins el marc de la llei, no primer aprovin el que a vostès els va bé, en funció dels seus interessos polítics i molt particulars, i llavors venguin aquí a modificar totes les lleis que els destorben.

Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Senyores i senyors diputats ens preparam per a la votació.

Passam a la votació.

24 vots a favor; 28 en contra; cap abstenció. Per la qual cosa queda rebutjada aquesta moció.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 4611/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla per a l'abordatge dels conflictes en els centres educatius.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon a les proposicions no de llei i, en primer lloc, debatrem la RGE núm. 4611/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla per a l'abordatge dels conflictes en els centres educatius.

Per defensar la proposició no de llei té la paraula la Sra. Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Sr. President, aollint-me al Reglament d'aquesta cambra, li deman permís per compartir el temps d'aquesta iniciativa amb un altre diputat.

EL SR. PRESIDENT:

Cap problema.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Llavors, té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned.

(Remor de veus)

SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor, si són tan amables.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Pareix mentida el poc respecte que es té a temes tan importants, com és el pla, la proposta que fa el Grup Socialista que és un pla per a l'abordatge dels conflictes en els centres educatius. Es veu que el que passa en aquests centres els importa molt poc i, independentment de qui ho proposi, estan per davant dels seus interessos polítics que els interessos dels nostres petits a les nostres escoles.

Mirin, en aquesta proposta hem de partir d'una dada, les dades respecte dels conflictes en els centres educatius balears ens informen que en els dos primers trimestres d'aquest curs s'han decidit 575 sancions, que són 34 més que totes les registrades en el curs acadèmic anterior, en el seu complet, i a pesar de l'absència del Grup Popular i com que jo estic convençut que aquest és un tema prou important, deixaré que consumeixi la resta del temps la meua companya Rosa Maria Alberdi.

Gràcies.

(Aldarull i remor de veus a la sala)

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies. La xifra que ha donat el Sr. Boned és una xifra important i ens ha de servir per mantenir encesa la llum d'alarma, ja que no es pot oblidar que els expedients i les sancions que ha mencionat ell són solament la part més visible dels conflictes que es produeixen en els centres educatius. En aquest any passat, des del registre de la nostra proposició, vull recordar també, perquè és una xifra que ens hauria d'alarmar, que aquesta proposició no de llei aquesta diputada la va registrar l'1 de juny de l'any 2005, o sigui que fa exactament un any demà passat.

Dir que en aquest temps que ha passat, sobretot en aquests darrers mesos, la Conselleria d'Educació ha fet alguns anuncis, que comentaré més endavant, perquè van en la mateixa direcció que el contingut d'aquesta proposició, i posen en evidència que es vol donar prioritat a aquest tema. Els conflictes són importants perquè són una de les característiques de les organitzacions i es produeixen en tots els seus nivells i entre els diversos grups que les componen. El sistema educatiu no és una excepció i en aquests moments l'evidència dels seus conflictes i les repercussions que tenen per al funcionament dels centres fan que la seva prevenció i el seu abordatge es plantegi com a una prioritat absoluta de les polítiques educatives. Això és així, encara que els experts i les expertes que treballen en temes de

conflictes educatius no consideren que aquests tinguin solament aspectes negatius, però quan pensem o sentim parlar de conflictes tothom els relacionam amb enfrontament, pèrdua d'una gran quantitat d'energia, passar una estona desagradable i fins i tot els relacionam, sobretot si parlam dels conflictes en els centres educatius, amb violència, maltractaments i situacions mantingudes d'injustícia. Perquè el conflicte és, d'acord amb com ho defineixen els experts en realitat una pugna, un enfrontament entre dues o més parts que volen obtenir objectius que poden ser, parèixer o són incompatibles per a qualcuna d'elles.

En relació amb l'abordatge dels conflictes en els centres educatius, els educadors que treballen en aquest tema fan especial èmfasi a remarcar tres idees: els conflictes són substancials a l'ésser humà quant interacciona amb altres persones amb les quals a qualche moment discrepa i té interessos i necessitats que es contraposen; els conflictes, si es tracten de forma adequada, constitueixen elements de gran importància per a l'educació dels nins i les nines, ja que, per posar solament un exemple, els conflictes, la seva resolució eficaç els ajuden a entendre que la diversitat i la diferència són valors bàsics de la convivència. Igualment, diuen els experts, no amagar els conflictes i treballar per a la seva resolució eficaç ajuda al conjunt del centre educatiu a desenvolupar i acomplir millor la seva funció. Aquestes idees bàsiques sobre els conflictes i la seva importància són les que justifiquen les propostes d'aquesta proposició no de llei.

Per acabar de remarcar la importància dels conflictes, val la pena recordar que actualment la gènesi d'una part de les situacions conflictives que afecten el sistema educatiu, ha de cercar-se en qüestions que no són pròpies ni de la seva funció ni de la seva estructura, sinó que són degudes als canvis sociològics, demogràfics i de l'estructura familiar que han succeït en el nostre entorn. Però també s'ha de ressaltar, això és així, però també s'ha de ressaltar que una política educativa com la del Govern del Partit Popular, que tendeix a concentrar a determinats centres els alumnes que presenten necessitats educatives específiques, no ajuda precisament a abordar adequadament els conflictes que poden sorgir. Però el que passa és que, vinguin d'on vinguin els conflictes, el cert és que una part fonamental de les mesures que permetran gestionar-los de forma eficaç són responsabilitat del sistema educatiu i han de dur-se a terme en el seu sí.

Dit això, em sembla que tothom s'adona de l'existència dels conflictes i que cal prioritzar la seva prevenció i sobretot la seva gestió eficaç. En aquest sentit, les experiències nacionals i internacionals que es duen a terme en relació amb la prevenció i resolució de conflictes a l'àmbit educatiu indiquen que és necessari acomplir inevitablement una sèrie de passos per tal d'assegurar la seva eficàcia. En primer lloc, és necessari saber què passa; o sigui, quina és la intensitat i els modes en què es manifesten els conflictes en els centres educatius i per això els proposem un primer punt de la nostra proposició no de llei, on els proposem que es faci una anàlisi de la conflictivitat en els centres educatius que permeti obtenir una fotografia, un mapa que doni una visió real i actual de la situació i faci paleses les zones o qüestions que han de ser prioritzades.

En segon, diuen els experts, perquè es vulgui fer una bona política en l'abordatge de conflictes, s'han d'analitzar quines solucions ja s'estan adoptant ara valorant la seva eficàcia. En aquest sentit, presentem el punt 2 de la proposició, en el qual demanem que es faci, proposem que es faci un estudi de les actuacions i estratègies que es duen a terme a les Illes Balears per tal de fer front als conflictes, així com la valoració de la seva eficàcia. Ens interessa especialment remarcar que els centres, els professors i les professores ja donen moltes solucions, i és que és molt important poder recaptar tota aquesta informació, totes aquestes experiències que ens serveixen precisament per fer els nostres plans.

I per últim, diuen els experts, el tercer punt fonamental per poder fer un bon abordatge dels conflictes en els centres educatius, és que s'ha de fer un pla, una intervenció realista que faci especial atenció als recursos i a la formació específica de la qual ha de disposar el conjunt de la comunitat educativa.

Deia que aquesta és una proposta que està d'acord amb tot el que recomanen els experts nacionals i internacionals que treballen en la resolució de conflictes, en l'abordatge de conflictes als centres educatius i, a més, és una proposta exclusivament en positiu. Considerem que és necessària i, com he dit, després del seu registre ja fa més d'un any o fa un any, fa més o menys tres mesos la conselleria ha anunciat tres iniciatives que hi estan relacionades amb aquesta proposta, em refereixo que ha anunciat la realització d'un estudi de la convivència en els centres educatius, un pla de convivència escolar i també la realització d'un congrés que ja té fixades dates per a finals de setembre.

La veritat és que jo, que he anat seguint totes aquestes qüestions, és que m'he alegrat molt d'aquesta coincidència perquè no dubto que la conselleria comparteix la necessitat dels tres punts que es proposen a la nostra proposició. Si de veritat la consellera treballa en tot això i si hi ha prou interès a abordar els conflictes de forma eficaç, no crec que tinguin inconvenient a incloure els dos primers en l'estudi que ja han anunciat i el tercer punt en un pla sobre la convivència, que també s'ha anunciat. Per això, demano aquesta cambra que voti afirmativament els continguts d'aquesta proposta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Alberdi. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula la Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. He de dir que la nostra postura respecte d'aquesta proposició no de llei que ha presentat el Partit Socialista, tant pel que a la seva exposició de motius com als tres punts que planteja nosaltres hi estam absolutament d'acord i per això no reiteraré arguments que ja ha dit la seva portaveu. Tot i que nosaltres hem de dir que ens agradaria que hi hagués unanimitat de tota la cambra respecte d'un tema tan important com és la qüestió dels conflictes, que és una realitat en els centres educatius. Per tant, entenent que la intenció és que hi hagi unanimitat, jo

només voldria esbrinar una sèrie de punts que crec que són importants.

En primer lloc, els conflictes en els centres educatius són una realitat, són una realitat inherent a la pròpia dirfem convivència humana, els conflictes, ja s'ha dit, no tenen perquè ser en absolut negatius, sinó tot el contrari, els conflictes formen part de l'aprenentatge i del coneixement i per tant és una passa endavant; el que hi ha d'important és saber-los gestionar i resoldre de manera correcta i en aquest sentit aposta és molt important que dins l'àmbit educatiu tota la comunitat educativa sigui conscient que la resolució de conflictes és un element bàsic per a l'educació i en aquest sentit entendre que no només s'han d'ensenyar continguts, sinó també ensenyar procediments, en aquest cas, com és la resolució de conflictes. A partir d'aquest punt, entenem, per tant, que és molt important que es plantegi com a un tema de l'administració pública i que es plantegi, tal com diu en aquesta proposició no de llei el fet de fer un pla que sobretot tenguí o analitzi quin tipus de conflicte es genera, quina incidència té i quines actuacions s'han de dur a terme.

Dit això, també és cert que hi ha problemes actualment en els centres educatius, hi ha conflictes que no es resolen de manera adequada, jo vull recordar que estudis que s'han fet de molts caires i àmbits diferents donen com a una realitat que sobretot en els centres educatius, i majoritàriament de secundària, hi ha conflictes molt relacionats amb la convivència; que hi ha manca de respecte cap al professorat; que hi ha, a més, conflictivitat fins i tot amb assetjament escolar, etcètera; i per tant hi ha problemes que necessiten que siguin abordats d'una manera clara, d'una manera, a més, ample des de l'administració educativa, però que també sobretot l'administració doni totes les facilitats perquè la comunitat educativa, en tota la seva globalitat es pugui implicar, per tant, tant professorat, com alumnat, com pares i mares.

Per tot això creim que és un tema importantíssim al qual no es pot girar l'esquena, sinó precisament tot el contrari, que s'ha d'afrontar perquè en realitat cada vegada als centres educatius hi ha, com dic, conflictes més difícils de resoldre i sobretot que tenen a veure amb la convivència en els centres a causa de temes estructurals i evidentment no només en temes educatius.

Per tot això, hem de dir que nosaltres el que volem o el que ens agradaria és que no només hi hagués bones paraules, no només hi hagués anuncis importants que ja es varen fer fa més d'un any, d'un observatori per la convivència; aquest observatori per la convivència parlava ja de fer actuacions concretes perquè l'acord del Consell de Govern parlava d'una comissió d'experts per analitzar la situació de violència a les aules a les escoles de les Illes Balears; elaborar propostes per prevenir conflictes; un telèfon d'atenció al menor i una pàgina web; observatori integrat per una àmplia representació de la comunitat educativa, tot això es va aprovar al Consell de Govern de fa més d'un any. Veim que aquest observatori per la convivència hem vist que a efectes pràctics poca cosa ha fet. També hem sabut que ara pareix que la Conselleria d'Educació diu que hi haurà un pla de convivència a tots els centres, tal com va anunciar el comissionat d'aquest observatori. I en aquest sentit, nosaltres el que deim és que en temes d'educació,

sobretot, no hi ha d'haver només grans pronunciaments i grans acords de Consell de Govern, sinó que sobretot el que hi ha d'haver són actuacions clares, concretes i sobretot que impliquin, com dic, tota la comunitat educativa.

El tema de la resolució de conflictes ja no és un tema secundari, és un tema, com dic, bàsic dins l'educació; és tan important o està a un nivell tan important com el tema del fracàs escolar, jo vull recordar que la gran majoria de professorat, sobretot de secundària, realment presenta dificultats per poder de vegades intervenir a una aula, per problemes que té associats, conflictes fins i tot de convivència no ben resolts. I per tant, a partir d'aquí, jo el que demanaria seria que si en temes d'educació realment hi ha un interès per intentar fer tot el possible perquè els al·lots i al·lotes d'aquesta comunitat autònoma surtin, no només ben preparats sinó que, sobretot, surtin amb la capacitat de resoldre qualsevol conflicte que es puguin trobar, diríem, a la seva vida, idè entenem que hi hauria d'haver unanimitat en una proposició no de llei que la veim molt assenyada, molt factible i sobretot molt necessària.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Jo crec que és la primera vegada que en un tema educatiu no puj a la tribuna per parlar, però és que seré molt breu en la meva intervenció i, de fet, bastaria que subscriu totes i cadascuna de les paraules que ha pronunciat, molt assenyades per cert, la Sra. Alberdi. Però, si més no, me permetran que faci una breu reflexió al respecte.

Jo crec que és evident per a tots els grups de la cambra que aquesta és una problemàtica que ens preocupa a tots i també preocupa molt la comunitat educativa i en definitiva la societat en general. Però també, des del nostre punt de vista, és evident que les actuacions que ha dut a terme el Govern fins al moment no donen bons resultats. No sé què passarà en el futur amb tot el que han anunciat, però de moment, amb els tres anys que duen, els expedients escolars i els conflictes han augmentat i això és una evidència, són xifres publicades a premsa, xifres públiques, per tant no calen interpretacions, simplement ajustar-se al que les xifres diuen.

En aquest sentit, des del nostre grup parlamentari hem presentat reiteradament, tant aquí a plenari com a comissió, diverses propostes per solucionar aquesta problemàtica i cap ni una ha estat suportada. I em fa molta por, i potser m'avanç als esdeveniments, que avui passi el mateix, en això, Sra. Alberdi, no som tan optimista com vostè.

I és cert, és cert, que l'observatori per la convivència escolar, ha anunciat després d'un any un pla d'actuació que posarà en marxa el proper curs. I per tant, supòs, i torn a fer suposicions, el Grup Popular esgrimirà precisament aquesta excusa per a no donar suport a la proposició. Si m'equivoc,

millor, ho celebraré, perquè estaria bé que, per una vegada, es possessin per davant les necessitats del món educatiu que l'amor propi de partit. Però és que la proposta que presenta el Grup Socialista, al meu entendre va molt més enllà d'un pla d'actuació, molt més enllà, els tres punts de la proposició pretenen molt més que un pla d'actuació.

Al meu parer, aquests tres punts, i jo no sé si és per deformació professional de la diputada proposant, aquests tres punts encaren el problema de la conflictivitat en els centres des d'una perspectiva gairebé mèdica, i que per a nosaltres és molt encertada. Primer proposa l'exploració i diagnòstic del cas, després l'anàlisi dels remeis convenients, i tercer, prescriu un tractament. Per tant, jo crec que si tots convenim que les actuacions que ha dut fins ara el Govern de les Illes Balears no donen bons resultats o no tots els resultats que ells mateixos voldrien, crec que no haurien de tenir cap por a encarar aquest problema des d'una nova perspectiva. I a nosaltres, el nostre parer, la perspectiva que ens ofereix el Grup Socialista, en aquest cas la Sra. Alberdi en concret, ens sembla prou acceptable i que no haurien de tenir por d'encarar els problemes des de nous enfocaments.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Riudavets. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. López.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Realment és cert que una de les característiques de les organitzacions complexes és l'existència dels conflictes. És cert que el sistema educatiu no és una excepció i en aquests moments l'evidència dels seus conflictes i les repercussions que tenen en (...) general dels centres educatius fan que la seva prevenció i abordatge hagi de ser una prioritat absoluta de les polítiques educatives. Però precisament perquè creim en la prevenció, des del Govern de les Illes Balears ja es desenvolupen tota una sèrie de mesures per tal de poder pal·liar o, més ben dit, que es duen a terme els aspectes que vostès proposen que es tinguin en compte. M'explicaré.

Primer vostès proposen una anàlisi de conflictivitat. Idò, mirin, des de l'observatori per la convivència escolar a les Illes Balears, que és un òrgan consultiu adscrit a la Conselleria d'Educació i Cultura i que pretén servir d'instrument per conèixer, analitzar, avaluar i valorar la convivència als centres educatius dins la nostra comunitat autònoma i que va ser creat per Decret de 20 de maig del 2005, abans de la proposició no de llei, que va ser el mes de juny, com deia molt bé la Sra. Alberdi, com deia, dins l'observatori, el seu eix prioritari és el de poder donar una visió real i actual de la situació de la convivència en els centres educatius. Per poder-ho dur a terme han de fer un pla de feina o han fet un pla de feina per als cursos 2005-2006, 2006-2007, on en línies generals es pretén recollir, classificar i analitzar tota la informació disponible; per poder-ho fer s'han mantingut reunions i recopilat informació del CE, BICE, Oficina de Defensor del Menor, Institut de la Dona, Fundació s'Estel, Observatori de València, Regidoria de

Serveis Socials de l'Ajuntament de Palma, Prefectura Superior de Policia, Servei d'Atenció a la Família, Jutges Titulats del Jutjat de Menors, UNED, consultes d'informació a les pàgines web de les comunitats autònomes de Madrid, Castella-La Manxa, Andalusia, etcètera, entre d'altres.

Queda pendent, i també es vol fer, mantenir reunions amb representants dels serveis socials dels diferents consells insulars.

També dir que el Comitè d'Experts aprovà, juntament, amb l'Institut d'Avaluació i Qualitat del Sistema Educatiu de la CAIB, l'elaboració d'un estudi, com també ha dit la Sra. Alberdi, i un treball de camp que reculli els paràmetres de les disfuncions dins la convivència escolar als centres educatius. Aquest estudi està previst que estigui conclòs a finals d'aquest mes de juny. Amb aquest pla de feina també es pretén la creació, constitució i funcionament del Comitè d'Experts; aquest comitè es va constituir el juliol del 2005 i té marcat du a terme una reunió cada mes, on es tracten i aproven propostes i es fa el seguiment del pla de feina.

També es pretén promoure, elaborar i difondre cursos de formació, sempre en col·laboració amb altres institucions, com la UIB, Oficina del Menorca, Fundació s'Estel, els mateixos, la UNED, el CEPS, centre de professors. També promoure, dissenyar la pàgina web de l'observatori, cosa que ja està en marxa des de principis de març, i sembla que amb èxit de moment.

Impulsar la constitució i funcionament del plenari de l'observatori. Aquest es va constituir el novembre, dia 16 de novembre del 2005; està format per 23 membres en representació de tota la comunitat educativa i de l'administració i té previst reunir-se dues vegades cada any, cosa que ha fet.

Quant a la segona proposta, estudi de les actuacions, he de dir que s'hi fa feina a través de l'observatori també, i una vegada obtengui més informació es podran lliurar tant les actuacions com les estratègies per tal de fer front als conflictes. De totes formes s'ha de dir que des de la conselleria s'intervé bàsicament des de la prevenció i es dóna especial importància tant al tutor com a la família.

Quant a la tercera proposta a la qual feia esment, d'actuacions formatives, es fa feina tant en formació inicial com permanent. Dir, evidentment, que la formació iniciat no és competència de la Conselleria d'Educació i Cultura, ja que el professorat, quan oposita i accedeix al cos docent ja està titulat, aquesta competència és de les universitats, sí és competència de la conselleria la formació permanent, i des del servei de formació del professorat s'han fet i se seguiran fent cursos de formació en els centres de professors de les diferents illes, per tal que el professorat, entre d'altres objectius pugui adquirir tota una sèrie d'habilitats socials per tal de reconèixer les seves conductes inadequades i poder així afrontar, de forma educativa, les conductes violentes de l'alumnat.

En resum, per part del nostre grup, el Grup Popular, no podem donar suport a aquesta proposició no de llei, ho ha avançat realment el Sr. Riudavets, però me creguin que no és

amb cap ànim de pensar que no és una bona proposició, però pel que tot he intentat explicar me sembla que realment s'està fent feina, feina seriosa. Me cregui, Sr. Riudavets, que no tenim cap por, nosaltres abordam els problemes, ha dit si ens feia por, no ens fa por aprovar o no; el que sí ens faria por és que aprovant tal vegada aquesta proposició, si hi ha totes aquestes mesures posades en marxa, que tal vegada després retardéssim aquesta posada en marxa. No volem retardar el procés, el que volem és que segueixi endavant i a la vegada que s'arreglin tots els problemes.

Supòs que tots, crec que tothom volem que s'arregli aquesta problemàtica que és greu, que s'ha d'afrontar, que es fa i res més. Dir que no la proposam.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sra. Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies. Moltes gràcies, en primer lloc, pel suport dels grups Esquerra Unida i Els Verds i del Grup PSM-Entesa Nacionalista i per la seva concordança amb els plantejaments que ha fet aquesta diputada.

Sra. López, també moltes gràcies per la seva informació. Jo en realitat coneixia totes les dades que ha donat, però en realitat jo li proposava coses, li proposo, al Grup Parlamentari Popular però també a tota la cambra, li estava proposant coses concretes. Li deia que si vostès estan fent un estudi, que jo no dubto que el facin, per què no accepten aleshores que dintre d'aquest estudi s'ha de concretar aquest estudi d'aquesta manera?, perquè jo la informació que tinc de l'estudi que vostès realitzaran, que la tinc aquí, també, el que diu és una cosa molt general. Jo li deia que concretem aquest estudi, fem que es faci aquest mapa que ens permeti prioritzar, sapiguem on hem d'actuar de forma prioritària, i els deia una cosa també especialment important, que a mi em sembla que potser la Conselleria d'Educació l'hauria de tenir molt en compte, que és que els deia que no solament per resoldre els conflictes s'ha de tenir en compte crear figures que ens ajudin a resoldre aquests conflictes, crear instituts, observatoris i tal. Això no té importància o la té relativa, enfront de la importància que té que siguin els mateixos professors que tinguin aquesta formació. Vostè em diu que ja es fan cursos i jo li dic que facin un pla de cursos, assegurin's que tota la comunitat... I no em digui que això es fa a la formació bàsica, això es fa precisament a la formació continuada. Asseguri'ns que tot el professorat, que tota la comunitat educativa, perquè també l'alumnat, els pares i les persones que no són educadors, concretament, però que estan en els centres, han de saber treballar per la resolució de conflictes.

La veritat és que a mi em resulta sempre inexplicable que quan es fan propostes en positiu i que vénen a millorar, em sembla a mi, o a concretar almenys el que vostès mateixos ja diuen que estan fent, vostès responguin amb un no. Em sembla molt..., no ho puc entendre; potser és que senzillament per la procedència d'aquesta iniciativa que, insisteixo, vostès van

aprovar l'Observatori de la Convivència en el *Butlletí* el dia 20 de maig, segons també recordo i em sembla que vostè ho ha dit, i aquesta proposició es presentava l'1 de juny, eh?, o sigui que vostès no tenien res fet, d'això, absolutament res, senzillament crear l'observatori. Llavors si això va a millorar, o a ampliar, o a concretar el que vostès estan fent, quin és el motiu perquè diguin que no?

Bé, perdonin que dubti de l'eficàcia dels anuncis. Joestic segura que de les tres iniciatives que vostès han anunciat la que faran segur és el congrés, aquesta segur, com van fer un congrés de fracàs escolar, que encara ara estem esperant on són les conclusions i com s'estan fent operatives aquestes conclusions.

I en segon lloc també volia dir -i ja per acabar- queestic molt amoïnada; si realment es fa l'estudi els voldria fer un toc d'atenció; no l'entenguin malament, senzillament voldria posar el punt en un tema que ha estat de molta preocupació i que ho continua essent ara. Quan es faci aquest estudi, que jo no dic que no sigui així, però quan es faci i es realitzi i tinguem les dades d'on són els centres conflictius, els prego que siguin molt acurats en la utilització d'aquestes dades. Els prego això perquè aquesta conselleria no s'ha caracteritzat precisament per ser acurada en la utilització de dades sensibles, per dir-ho d'alguna manera, sinó que si s'ha caracteritzat per alguna cosa ha estat precisament per ser desafortunada, inoportuna i deixar en mans de persones i d'institucions no expertes dades que poden produir visions del sistema educatiu públic que de cap manera a mi no em sembla que haurien de correspondre a la realitat.

Per últim, Sra. López, el seu no a les nostres propostes i els seus anuncis, que tant de bo no només siguin fum, no ens faran tornar enrere del que creiem que és la nostra fonamental missió en aquesta cambra, que és continuar treballant per fer propostes perquè s'abordin els problemes del sistema educatiu de la millor manera possible i, sobretot, per controlar que vostès compleixen amb les seves obligacions.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Alberdi.

(Aldarull a la sala)

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

23 vots a favor, 26 en contra, cap abstenció, per la qual cosa aquesta proposició no de llei queda rebutjada.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 7121/05, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a reforma de la Llei d'arrendaments urbans.

Finalment debatrem la proposició no de llei RGE núm. 7121/05, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a reforma de la Llei d'arrendaments urbans. Per defensar la proposició no de llei té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, no crec que ningú posi en dubte que en els darrers temps s'ha produït una sèrie de canvis importants en la demanda turística de les nostres illes, canvis que evidentment han acabat canviant l'oferta turística, la qual cosa indica la bona salut d'una economia lliure de mercat sòlida i competitiva com la nostra. Mentre el turisme tradicional de tipus hotelier s'anava estancant l'anomenat turisme residencial anava agafant més força. Això és un fet indiscutible que a dia d'avui ningú no pot negar.

Quan parlem de turisme residencial parlem d'una oferta d'allotjament que s'escapa del que es coneix tradicionalment com a allotjament turístic, és a dir, els hotels clàssics i els apartaments turístics tal com es defineixen en el Reial Decret 2877/1982. Precisament és en aquest reial decret del 1982, normativa estatal, quan per primera vegada s'aborda l'anomenat turisme residencial, i es distingeix entre apartaments turístics i habitatges turístics de vacances. Només a tall d'exemple i de curiositat diré que la distinció que feia aquest decret entre apartaments turístics i habitatges turístics de vacances radicava únicament i exclusiva en el fet que els apartaments turístics eren una oferta conjunta, per exemple un bloc o un conjunt d'apartaments, bungalows, viles, xalets o habitatges, mentre que les habitatges turístics de vacances eren una oferta aïllada.

Però abans d'entrar en olivetes permeteu-me fer tres consideracions. Primera consideració: necessitat de control de l'anomenat turisme residencial. La competència de turisme comporta una sèrie d'exigències que han de complir els immobles on tinguin lloc activitats de naturalesa turística; això no vol dir que canviï per a res el tipus de contracte de naturalesa civil que s'estableix entre el propietari i el llogater. Ara bé, sempre ha interessat que tota l'oferta clandestina anomenada com a turisme residencials afloràs, no només per qüestions tributàries o administratives, o per una qüestió òbvia d'acabar amb la competència deslleial cap a altres sectors turístics, sinó també per garantir aspectes com la qualitat de servei, la seguretat, la informació i els drets en general com a consumidors finals que són en definitiva les persones que lloguen aquests immobles.

Segona consideració: principi d'ús exclusiu. Els propietaris, posem el cas, lloguen un habitatge que tenen a la vorera de la mar durant l'estiu i la utilitzen la resta de l'any. Aquesta dualitat d'ús, privat i turístic, fa que la normativa legal existent exclogui -repetesc, exclogui- aquest habitatge d'allotjament turístic, segons l'article 16 de la Llei general turística de 1999 o segons l'article 12 de la Llei de comercialització d'estades d'habitatges de l'any 2005. Per tant, en no tenir un ús turístic declarat, aquest habitatge queda fora de control per part de l'administració competent en matèria de turisme.

Tercera consideració: comercialització de tipus turístic. Encara que legalment aquests habitatges, siguin xalets familiars, unifamiliars, en sòl rústic, cases de poble, pisos..., encara que tots aquests habitatges no tinguin un ús turístic declarat sí que es comercialitzen com a tals, sí que es comercialitzen com a tals. En efecte, es donen una o més de les següents circumstàncies: o bé es comercialitzen a través de canals turístics, o bé es presten serveis complementaris de tipus

turístic, o bé es lloguem per temporada o per períodes curts de temps.

En definitiva, tenim un problema de normativa, i el problema bàsicament és que la Conselleria de Turisme no pot regular el turisme residencial, cap tipus de turisme residencial, ni cases de poble, ni pisos aïllats en règim de propietat horitzontal, ni tampoc unifamiliars aïllats en sòl rústic, per una senzilla raó: no els podem donar un ús turístic perquè també tenen un ús residencial, no són pròpiament allotjaments turístics. De fet el concepte turisme residencial -supòs que se'n temen- és jurídicament una contradicció en el seus propis termes: o l'ús és turístic o l'ús és residencial, encara que es comercialitzi com a turístic o de vacances. A més fins ara l'únic turisme residencial que s'ha intentat abordar són els habitatges turístics de vacances, que s'han anat definint de manera molt diversa al llarg de la normativa estatal i autonòmica. Queden enfora, per exemple, cases de poble o els pisos aïllats en règim de propietat horitzontal, i sabem que tots aquests allotjaments s'estan comercialitzant com a turístics i que des del punt de vista de l'administració estan fora de control.

Tota aquesta normativa, estatal primer, autonòmica després, tenia una finalitat més o manco reconeguda: treure a la llum tot un conjunt d'immobles que es mantenien amagats des del punt de vista de control i d'inspecció per part de l'administració. Aquesta finalitat, com deia més o manco reconeguda, no s'ha arribat a aconseguir. Com que les diferents varietats d'aquest turisme residencial en cap cas no tenen la consideració d'allotjament turístic perquè mai no s'hi han declarat, els propietaris sempre poden al·legar que es tracta d'un simple lloguer. Així la Llei d'arrendaments urbans del 1964 deixava els arrendaments de temporada fora del seu àmbit, i el paraigua legal passava a ser el Codi Civil. Si no es considerava un arrendament de temporada sinó un arrendament turística, la llei del 1964 els qualificava com a arrendaments complexos, és a dir, la suma d'un component immobiliari més un component de servei, complementari. Això feia que també quedassin fora de la llei del 64 i sota el paraigua legal del Codi Civil.

La Llei d'arrendaments urbans del 1994 sí que contempla els lloguers de temporada, però no com a lloguer d'habitatge sinó com a lloguer per ús distint d'habitatge, un tipus de lloguer que es regeix per la voluntat de les parts. Ja hi tornam a ser. Per altra banda, si s'entén com un lloguer turístic, és a dir, afegim uns serveis complementaris a l'element purament immobiliari d'allotjament, la nova llei del 1994, igual que la del 64, torna a considerar com un arrendament complex aquest tipus de lloguers. Per tant quedam fora de l'àmbit de la Llei d'arrendaments.

A més la nova llei 42/1998, de drets d'aprofitament per torn d'immobles turístics i normes tributàries, de dia 15 de desembre del 1998, complica encara més la cosa. Aquesta llei regula el fenomen de la multipropietat o del temps compartit, en anglès *time sharing*, i regula els contractes de lloguer dels immobles de vacances per temporada. Atorga en el seu article 1.1 un dret d'aprofitament per torns als llogaters d'aquests immobles, que consisteix en la facultat de gaudir d'allotjament dotat de mobles durant un període específic amb prestació de serveis complementaris. A més el seu article 1.6 introdueix el concepte de lloguer de béns immobles de vacances per

temporada, un concepte que no sabem si és el mateix del lloguer de temporada per a un ús distint a l'habitatge de la Llei d'arrendaments urbans del 94, però que en tot cas qualsevol immoble dels que conformen l'anomenat turisme residencial fàcilment es pot subsumir dins una d'aquestes lleis, es pot emparar dins una d'aquestes lleis, encara que l'allotjament vagi acompanyat de la prestació de serveis complementaris de tipus turístic.

Per tant una bona mesura seria reformar aquesta Llei de drets d'aprofitament per torn, 42/1998, amb la modificació de la tipificació d'aquest dret personal d'aprofitament per torns, amb la supressió de la qualificació d'arrendament de temporada del seu article 1.6. Una segona mesura seria replantejar el lloguer de temporada a la Llei d'arrendaments urbans del 94, de manera que quedassin fora del seu àmbit d'actuació aquells contractes de lloguer que tinguin per objecte gaudir d'unes vacances o que tinguin un ús turístic.

En resum, primer, tot el que coneixem com a turisme residencial es comercialitza a través d'uns immobles que la normativa no qualifica, no cataloga com a allotjament turístic perquè també tenen un ús residencial durant l'any, el principi d'ús exclusiu del qual parlàvem. Dos: la Llei d'arrendaments urbans i la Llei de la multipropietat emparen aquests lloguers de temporada. Tres: l'administració amb competència de turisme no pot regular aquesta activitat clandestina turística de facto. D'aquí que aquesta proposició no de llei del Grup Parlamentari Popular insti el Govern de l'Estat a impulsar les mesures legislatives necessàries, les que he esmentat o les que es considerin oportunes, per a la reforma de la Llei d'arrendaments urbans de tal manera que es defineixi clarament el concepte de lloguer de temporada, amb la delimitació, l'acotació específica del lloguer d'ús turístic perquè les comunitats autònomes puguin exercir les seves competències en aquesta matèria.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Pel Grup Parlamentari Mixt el Sr. Miquel Nadal té la paraula.

EL SR. NADAL I BUADES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, bé, els diputats d'Unió Mallorquina votarem a favor d'aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Popular i celebrem que el Partit Popular en aquest moment vulgui canviar, vulgui reformar la Llei d'arrendaments urbans, perquè des d'Unió Mallorquina fa bastants d'anys que demanem, per aquest i altres motius, la modificació d'aquesta llei, però, clar, nosaltres no hem tingut mai la possibilitat d'aquesta reforma al Congrés dels Diputats, i celebr que ara el Partit Popular, que sí ha tingut en altres moments aquesta possibilitat de modificar-la, ara vegi la necessitat d'aquesta reforma, encara que sigui una reforma d'una qüestió tan concreta, tan específica com és el lloguer d'un habitatge turístic o el lloguer d'un habitatge per a l'ús turístic, que és una qüestió que en aquestes illes ja tenim - almenys en un aspecte- regulada.

Jo, de la lectura de la Llei d'arrendaments urbans, no acab d'entendre si aquesta regulació en els primers articles ja està feta, però nosaltres votarem a favor d'aquesta reforma de la Llei d'arrendaments urbans a nivell estatal.

Però aprofitant que es demana aquesta reforma de la Llei d'arrendaments urbans, nosaltres voldríem fer una sèrie de reflexions sobre l'oportunitat i la conveniència no només de modificar aquest aspecte sinó, per ventura, també de modificar altres aspectes de la Llei d'arrendaments urbans, que nosaltres hi estam d'acord i hi hem estat d'acord, i esperam a partir d'ara comptar en el futur amb el suport del Partit Popular al Congrés dels Diputats perquè aquesta reforma sigui possible.

A Unió Mallorquina pensam que si bé és important aquesta reforma de la Llei d'arrendaments urbans hauríem de ser un poc més ambiciosos: no només parlar dels habitatges turístics sinó, a més, de tots els habitatges, de la reforma de tots els habitatges. Aquesta proposició no de llei parla específicament d'aquests, però podríem plantejar-nos altres reformes, i quines són les dades que crec que seria bo estudiar? Miri, l'any 95 el preu mitjà per metre quadrat d'un habitatge lliure a l'Estat era de 670 euros, i l'any 2005 aquest preu havia pujat a 1.781 euros, és a dir, un increment de quasi un 300%. Per una altra banda en el mateix període de temps l'índex de preus al consum, emprat per actualitzar els salaris de tots els ciutadans, havia pujat en aquest mateix període, 95 a 2005, un 38%; comparam: un 38, un 300%. Espanya, a més, és el darrer estat d'Europa en percentatge d'habitatge principal en règim de lloguer, amb un esquifit 7,7%, quan altres països com Alemanya, França, Bèlgica i Itàlia tenen percentatges que arriben fins a un 70 o un 75%. Ja no parlem d'Anglaterra o de Suècia. A Palma, a més, per posar un exemple d'una ciutat, per a l'illa de Mallorca passa bastant el mateix, hi ha aproximadament 30.000 habitatges buits, 30.000 habitatges buits, i milers de persones que en aquest moment cerquen un primer habitatge i no el troben.

Amb això què volem dir? Que a Unió Mallorquina consideram imprescindible reflexionar sobre el conjunt de la figura del lloguer i no només sobre el lloguer d'ús turístic, perquè el lloguer pot ser una alternativa, una alternativa molt important, a la compravenda d'habitatges. Si ajuntam les dades que abans li he dit, 30.000 habitatges buits només a Palma, milers de persones que cerquen un primer habitatge o un pis, 7% només a l'Estat espanyol d'habitatge en règim de lloguer i que el preu de l'habitatge s'ha incrementat en un 300%, podríem plantejar-nos que per ventura ha arribat el moment de modificar la Llei d'arrendaments urbans per permetre solucionar un problema que els ciutadans perceben com un problema molt important.

Actualment, en aquest moment, el lloguer és ara un producte residual al nostre mercat, no és allò principal, pel fet que sigui, i per tant no pot competir amb l'activitat de compra o de venda d'habitatges, i aquesta manca de competitivitat es tradueix en una manca d'elasticitat i, per tant, amb un increment potencial i real dels preus de l'habitatge.

A Unió Mallorquina entenem imprescindible facilitar l'accés a l'habitatge, i moltes són les polítiques que des de les distintes institucions es duen endavant en aquest sentit per fer

possible l'accés a l'habitatge. Però pareix que sempre ens oblidam de la necessitat de crear un producte competitiu amb la compra, com podria ser el lloguer. Hem de fer rendible el lloguer per als propietaris, perquè s'incrementi aquest mercat i s'incrementi el percentatge de gent que pugui accedir a un habitatge, i per fer rendible aquest producte tant per als propietaris com per als ciutadans que volen l'accés a un pis, és imprescindible revisar conceptes com la seguretat en el compliment dels contractes, els terminis en què aquesta seguretat jurídica es pot dur endavant, la fiscalitat de les rendes que s'obtenen com a conseqüència del lloguer d'habitatges, les ajudes directes a la rehabilitació d'habitatges antics que es puguin destinar a aquest objectiu, al lloguer d'habitatges, i fins i tot la possibilitat de permetre als possibles arrendataris d'habitatge pagar aquesta renda, o sigui, pagant el preu amb la rehabilitació de l'habitatge.

Sr. Font, a Unió Mallorquina pensam que si tocam la Llei d'arrendaments urbans no s'ha de tractar d'una reforma puntual només en aquest tema, amb el qual estam d'acord, sinó especialment d'una profunda reflexió sobre el lloguer a tot l'Estat espanyol, i també i sobretot a les nostres illes, per fer del lloguer un producte competitiu, fins i tot competitiu amb la venda, i fins i tot que pugui ajudar a resoldre un problema que diuen que és un dels més importants, que és l'adquisició d'un primer habitatge. Potser d'aquesta manera no ens trobaríem amb la circumstància de tenir a una ciutat com Palma 30.000 habitatges buits i la por dels propietaris de llogar aquests habitatges a milers de ciutadans que cerquen un primer habitatge i aconseguir que no es degradassin aquests habitatges que avui en dia estan lliures.

Per això des d'Unió Mallorquina, Sr. Font, donarem suport a la seva proposició no de llei, que consideram que és en aquest moment per ventura poc ambiciosa, i l'encoratjam perquè faci saber als diputats del seu partit que tenen responsabilitats al Congrés dels Diputats que per ventura seria molt bona, no només per als ciutadans de les Illes sinó per a tots els ciutadans de l'Estat espanyol, una reforma en profunditat de la Llei d'arrendaments urbans que solucionàs els problemes que he esmentat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, per donar l'opinió del meu grup a aquesta proposició no de llei presentada pel Partit Popular.

La veritat és que l'exposició del Sr. Font ha estat una exposició molt completa i molt clara i molt..., en fi, jo coincidiria en el cent per cent en tot el que ha explicat a l'hora de donar a conèixer quina és la problemàtica del turisme residencial per una banda i de l'habitatge residencial en

general. Després el Sr. Nadal hi ha afegit tota la problemàtica del lloguer en general.

La veritat és que després d'aquesta exposició que ha fet vostè, Sr. Font, la proposició no de llei em queda petita, o sigui, jo diria que és un poc un brindis al sol. Jo crec que aquí, que no hi estic en contra, però aquí es denota una vegada més la necessitat d'afrontar, d'agafar el toro per les banyes en tota la problemàtica del turisme residencial i la problemàtica de l'habitatge residencial, no es resol només amb aquesta proposició no de llei i amb aquest tema, cosa que ja hem vist altres vegades. Vàrem aprovar fa uns mesos també una proposició..., una llei, en aquest cas, no sé si era presentada per Unió Mallorquina o pel Partit Popular, no ho record bé, però que estava més pensada per..., conjuntament, sí, estava més pensada per resoldre una problemàtica molt concreta i molt situada a un lloc determinat; així ho vaig entendre jo i em pareix que algú més que jo, però, vaja... I, bé, també està bé, no sé si està bé o no està bé, nosaltres hi vàrem votar en contra i no hi estàvem d'acord, però bé, és igual. En definitiva era anar amb aquesta política de pedaços foradats, no?, o sigui d'anar posant pegats a un tema que requereix una discussió molt més de fons i una problemàtica molt més de fons.

Jo no m'allargaré més en aquest sentit. Crec que aquí sense cap dubte si parlam de turisme residencial i del pes que ha agafat el turisme residencial i les repercussions que té el turisme residencial en tot el nostre model econòmic podríem parlar-ne molt. Si ens centram exclusivament en el tema dels habitatges residencials sense cap dubte l'ordenació d'aquest tema, com molt bé ha dit el Sr. Font abans, no només des del punt de vista turístic sinó des del punt de vista fiscal també, és una temàtica d'una importància cabdal i que és la comunitat autònoma la que ha de ficar-hi les mans per trobar solucions a aquest tema. I si hi afegim tota la problemàtica de la política de lloguers, la política d'habitatges de lloguer, hi ha molt a dir.

En definitiva, crec que, bé, que és una bona intenció, que estaria bé parlar d'aquests temes, que estaria bé trobar solucions, però que a l'hora d'aportar solucions senzillament plantejar un canvi de llei d'arrendaments urbans a nivell estatal sense ni tan sols especificar molt clarament què és el que se planteja i el que se proposa, sinó amb una idea molt genèrica, repetesc, crec que és un brindis al sol i no ens du massa enfora.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Per part del Grup Parlamentari PSM la Sra. Vadell té la paraula.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Des del PSM-Entesa Nacionalista quan vàrem veure aquesta proposició no de llei la veritat és que no vàrem entendre massa que se volia fer, sobretot perquè hi ha poca definició de les intencions del Govern, en aquest cas es demana al Govern que resolgui un problema que el Partit Popular ha creat. El Partit Popular ha estat el promotor i l'impulsor del turisme residencial, ara resulta que ha creat un monstre que el se menja i ha de donar resposta a aquestes

situacions problemàtiques i com que ja no té responsabilitats en el Govern central, ara envia la pilota al terrat de Madrid ara que ells no hi tenen responsabilitats. Quan durant moltíssims d'anys haguessin pogut donar solució a aquest problema.

Jo crec que aquesta proposició no de llei hauria d'haver estat més ambiciosa i tan en l'exposició que ha fet el Sr. Font, com la que ha complementat el portaveu del Grup Mixt, en el qual hi estam d'acord i que no serveixi de precedent, compartim els arguments que ha exposat el Sr. Nadal i creim que hauria pogut tocar molts més temes. Quan el Govern i Unió Mallorquina varen presentar la Llei de comercialització d'estades turístiques, en la tramitació del projecte de llei ja hi presentarem esmenes i demanàvem que hi fiquessin altres coses, que contemplessin altres coses, com les cases de poble i els apartaments no turístics i ens varen dir que no. Jo crec que el Govern quan vol pot agafar solucions i pot adoptar solucions en allò que li convé i en aquest cas no li va convenir. El que passa és que ara té pressions i és per això que vol tirar la pilota a un altre lloc.

Nosaltres creim que..., encara no sé i els ho dic sincerament, si ens abstenem o votarem a favor perquè no podem votar en contra de regular aquests temes perquè entre altres coses hi ha molta oferta turística que no està regularitzada, però esperarem a veure quins arguments ens dona i sobretot saber si el Govern té intenció de fer alguna cosa aquí, que és el que ens interessa, a veure quins plans tindrà després quan tenguim resolt el problema legislatiu a Madrid, a veure què pensa fer, a veure si pensen afrontar el problema del turisme residencial d'una manera global, o simplement se dedicarà, una vegada més, a tirar fum i tirar coets cap a fora. Per tant, esperarem la intervenció del Sr. Font a veure si ens dona més solucions, o si pretenen ser més ambiciosos amb el problema de l'habitatge, que talment com ha dit el Sr. Nadal i talment com hem sentit a la interpel·lació que s'ha plantejat en el Govern, en el principi d'aquest plenari, el problema de l'habitatge és molt greu i creim que mitjançant una reforma de la Llei d'arrendaments urbans se podria donar més accés a molta gent que no en té i sobretot, se podria també se podrien donar solucions a aquesta barbaritat d'habitatges buits que hi ha a les Illes Balears i que contribuirien a solucionar el problema d'habitatge que tenim.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Alomar.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Sr. President, emparant-me amb el Reglament, li demanaria també compartir el temps de la meua intervenció amb el company Joan Boned.

Gràcies.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Bé, esperarem que el grup de dretes, no sé si dir d'extrema dreta per l'actitud que ve mostrant

darrerament, autoritària i sectària, demostra que de coherència política cap ni una...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned, per favor. Li agrairia que...

EL SR. BONED I ROIG:

...i de mobilitat molta perquè...

EL SR. PRESIDENT:

...utilitzés correctament l'ús de la seva paraula. Me referia a això d'extrema dreta.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Referint-me a la proposició no de llei que presenta el Grup Popular, assenyalar en primer lloc que és una aposta que aquest partit fa pel sector immobiliari i que d'alguna manera també propicia allò que el portaveu del Grup Popular, el Sr. Font, ha denominat com a "contradicció", que és aquell concepte de turisme residencial. I aquesta és una aposta que si bé pot generar beneficis a un determinat sector, no sé si està prou estudiat els problemes que podria generar en el sector tradicional. I com que crec que aquest també és un element a tenir en compte i prou important, serà el meu company, el Sr. Celestí Alomar, el que acabarà la intervenció.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies, Sr. President. Volia saludar aquest honorable públic que teníem avui, però ha desaparegut de forma immediata...

(Alguns aplaudiments)

Sr. Font, la seva proposició no de llei és una carta als Reis. Després de la seva intervenció i la intervenció també del Grup Mixt, m'he donat compte de què era realment un calaix de sastre, una carta als Reis abans de temps. Vostès a la proposició no posen res i després han pujat a la tribuna i cada un ha exposat les seves currolles personals. La seva curolla personal jo l'he sentida durant llargues, llarguíssimes reunions en el Ministeri de Justícia i han arribat..., temps compartit i tal, i han arribat aquí on estam ara. Per tant, lliçons magistrals, jurídiques damunt aquesta tribuna, les he sentit molt de temps.

Aquí el que passa és una cosa que és distinta, és a dir, el problema és un altre, el problema és diferent al que vostè ens ha plantejat. El problema és molt concret, és a dir, vostè mateix ens ha explicat que efectivament està augmentat el turisme residencial, que el turisme residencial està augmentat, no els darrers, anys, sinó que està augmentant perquè des dels anys 90 el Partit Popular va voler fer una política d'expansió urbanística i el resultat és aquest, no és un altre, és aquest. Per tant, aquesta existència les crea un problema, perquè

l'allotjament tradicional és un allotjament que se sent en competència per aquest turisme residencial, per aquesta nova oferta. I les empreses de turisme tradicional estan fent pressió damunt el Govern i pressió damunt la Conselleria de Turisme i el conseller de Turisme, amb bon o mal criteri, s'ha llevat el problema de damunt, perquè una vegada més, la Conselleria de Turisme no vol entrar en el fons dels problemes i envia el problema cap a dalt. I això és la qüestió bàsica d'allò que està passant.

És cert que en molts de casos aquesta competència que se fa al sector tradicional se converteix en competència deslleial, és cert i és cert perquè hi ha una part d'aquests lloguers que no paguen impostos i aquí tenim un problema. No paguen impostos i una altra part d'aquests lloguers se comercialitzen a través d'empreses turístiques que no les poden comercialitzar. Això és una il·legalitat que s'està donant amb molta freqüència. Però aquestes qüestions es poden resoldre des d'aquí, és a dir, quan estam parlant de turisme, estam parlant d'una activitat en què la competència plena la té la comunitat autònoma. Per tant, no podem derivar el problema cap a dalt. Això és una qüestió diferent.

És a dir, diu concretament a l'exposició de motius de la proposició no de llei que la legislació estatal no contempla l'ús turístic de lloguers. Evidentment no pot contemplar l'ús turístic de lloguers perquè aquesta activitat és competència de les comunitats autònomes. Nosaltres en el seu moment ja li vàrem dir que crèiem que perdíem una oportunitat grossa quan la Llei de comercialització d'estades turístiques, vàrem fer un text alternatiu pensant que era el moment d'entrar de ple dins allò que era el turisme residencial. Vostès no ho varen voler, vostès en aquell moment varen optar per una fórmula diferent, varen optar per, igual que aquesta manera, afrontar el problema concret i el problema concret quin era? El problema concret era un problema electoral d'una zona, era un problema molt definit i amb uns compromisos electorals molt definits i varen sortir endavant, no varen voler entrar de fons en el problema.

Vostè quan jo l'escoltava, moltes de les limitacions que posava a la possibilitat de llogar aquests habitatges com a habitatges turístics, feia referència a la mateixa legislació que tenim aquí. És a dir, no podem fer referència a la legislació que tenim aquí i dir-li que el problema l'ha de solucionar un altre. Per tant, aquí on ens està trobant essencialment és davant la poca voluntat del Govern de resoldre un problema amb els medis que tenim, que en tenim suficients. De totes maneres jo ja vaig dir al conseller que nosaltres no ens oposaríem a què se solucionés i s'entràs de fons en els problemes de turisme residencial, no actuarem amb una actitud negativa com varen actuar vostès de forma constant a la legislatura passada davant tot allò que eren les polítiques turístiques. Nosaltres no ens oposarem a aquesta qüestió, però sí que de la lectura que feim de la proposició no de llei, no en podem deduir una oferta concreta perquè no hi és.

De les aportacions que ha fet vostè personalment, jo li dic que fa molt de temps que les he sentides i sempre han arribat aquí on estam. I de les aportacions que fa Unió Mallorca, jo entenc que Unió Mallorca aprofiti aquest moment per dir "i encara una mica més". Però crec que aquest "una mica més", o aquestes aportacions que fa vostè és no voler fer ús d'una

competència que tenim i això jo crec que per part d'aquest Parlament i per part del Govern no és correcte, hauríem de fer l'ús que tenim al màxim, entrar en el problema així com toca i en tot cas i una vegada intentat en aquest camí, en tot cas entrar en negociació amb el Govern central en aquelles matèries que facin falta. Poden ser fiscals més que de matèria de dret civil, segurament seran més fiscals que en matèria de dret civil.

Per tant, davant d'aquesta carta als Reis, calaix de sastre, en què cadascú pot interpretar el que vulgui, nosaltres no ens podem pronunciar, ni a favor ni en contra. Jo personalment n'estic molt content, perquè com aquí no diu res, segurament el conseller haurà de patir una mica més per Madrid, perquè haurà de concretar de qualque manera el que volen, a no ser que li concretin el que vol les grans patronals, perquè les grans patronals, si resulta que a Madrid que hi ha una proposició no de llei exactament igual que aquesta, o molt semblant a aquesta, les que la omplen de contingut seran les grans patronals, llavors ens donarem compte que el Govern ja no actua per ell tot sol. I aquesta postura de no voler solucionar els problemes és una postura bastant diferent, de cobrir les espatlles als seus socis de sempre. Ara veurem a Madrid qui omplirà de contingut la proposta del Partit Popular, si el Partit Popular, o les patronals, com ja estan fent aquests dies i aquestes setmanes a Madrid.

De totes maneres, com els deia, no podem votar ni sí ni no i per tant, ens abstenem davant d'aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alomar. Sr. Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aniré per parts. Primer de tot agrair el suport que donarà Unió Mallorca a aquesta proposició no de llei que presenta el Grup Parlamentari Popular. Creim que tal com ha fet el Sr. Nadal, com el que ha dit el Sr. Alomar i la Sra. Vadell, crec que no han acabat d'entendre aquesta proposició no de llei. Bàsicament el problema que aquí se planteja és el següent: suposem que un inspector de la Conselleria de Turisme detecta per internet que a un determinat poble de Mallorca, tan si és un habitatge turístic de vacances, tan si és un pis en règim de propietat horitzontal, com si és una casa de poble, s'està llogant una casa, un pis, o un xalet unifamiliar, per això dic que crec que no ho han entès, tan si és una cosa com l'altra si s'està llogant, aleshores aquest inspector se'n va a aquesta casa, a aquest xalet, o pis i els diu, mirin vostès estan realitzant una activitat turística. Aleshores, la persona que ha llogat aquest pis, aquesta casa, o aquest xalet, el que fa és mostrar-li un contracte de lloguer. Per tant, queda absolutament emparat per la Llei d'arrendaments urbans.

I no té res a veure això amb la Llei de comercialització d'estades que se va aprovar l'any passat, no té absolutament res a veure perquè en aquesta proposició no de llei nosaltres contemplam tot tipus de turisme residencial, no només d'aquests habitatges turístics de vacances, dels quals vostè

parla i que varen ser els únics que se varen incloure a la Llei de comercialització d'estades turístiques de l'any passat. Això per una banda.

Per altra dir al Sr. Alomar que quan resulta que el Partit Popular va decidir apostar per aquest anomenat turisme residencial, ell era director general de Turisme. Aquí en aquesta comunitat, com diu un refrany espanyol, "*unos tienen la fama y otros cardan la lana*". Resulta que si feim un recorregut per l'illa de Mallorca veurem que els municipis allà on s'ha desenvolupat més turisme residencial han estat municipis tradicionalment governats pel Partit Socialista, concretament Calvià i Pollença.

En relació a què aquesta problemàtica s'ha de resoldre des d'aquí, dir que aquí hi ha un problema i el problema és un principi d'ús exclusiu, és a dir, difícilment se pot catalogar d'allotjament turístic una casa que no s'empra tot l'any com allotjament turístic, sinó que una part de l'any s'empra com a residència. Per tant, el problema no només de la normativa autonòmica, sinó també de la normativa estatal fins quan va tenir competències, precisament per resoldre això és per allò que nosaltres presentem aquesta proposició no de llei.

I ja per acabar, dir també al Sr. Alomar que aquí l'únic que ha declarat la prioritat del turisme residencial sobre el turisme clàssic i hotelier ha estat un senyor que és assessor del Govern de'n Rodríguez Zapatero, un tal Miguel Sebastián i que va declarar públicament que el turisme residencial era l'aposta que feia el Partit Socialista aquí a Espanya per damunt l'hotelier clàssic. Per tant, agraint els grups que donaran suport a aquesta proposició no de llei.

Res més. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alomar, per què em demana la paraula?

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Per una al·lusió concreta que voldria contestar i precisar un segon.

EL SR. PRESIDENT:

Té un minut.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Sí fa referència a la meva condició d'exdirector general en un moment determinat. Efectivament, com que era director general en aquell moment crec que tenc autoritat moral per dir que se feia així. També vull dir que d'aquella conselleria ens varen treure de fora per precisament aprovar un Pla d'ordenació de l'oferta turística que anava en contra de la política d'allotjament, que posteriorment va ser descafeïnat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, senyores i senyors diputats ens preparam per la votació.

Passam a votar.

28 vots a favor, cap en contra, 24 abstencions. Per tant, queda aprovada aquesta proposició no de llei.

Senyores i senyors diputats s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS